

**Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς**

No 1386, 21 Αυγούστου 2019

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

6-7 Σεπτέμβρη - Όλοι στη Θεσσαλονίκη
18 Σεπτέμβρη - Ισόβια στους φονιάδες του Παύλου Φύσσα
20 Σεπτέμβρη - Εναντία στο σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη

ΝΑ ΕΤΟΙΜΑΣΟΥΜΕ ΕΝΑ ΚΑΥΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Το μαύρο καλοκαίρι του Μητσοτάκη

EYBOIA

σελ. 2

ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ

σελ. 4

Καπιταλισμός

- Ένα σύστημα ζόμπι

σελ. 10, 11

ΔΙΗΜΕΡΟ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

6 Σεπτέμβρη / ΑΠΕΡΓΙΑ στην ΥΓΕΙΑ

7 Σεπτέμβρη ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ στη ΔΕΘ

Συγκέντρωση Συνδικάτων 6.30μμ Αγ Βενιζέλου
Προσσυγκέντρωση 8μμ Εγνατία και Αγ. Σοφίας

**ΕΡΓΑΤΙΚΗ
ΑΠΑΝΤΗΣΗ
ΣΤΙΣ ΑΠΕΙΛΕΣ
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ**

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ στα ΠΟΥΛΜΑΝ

- Για την απεργία των Νοσοκομείων στις 6/9: αναχώρηση 5/9, 11.30μ από Αγ. Σάββα
- Για την διαδήλωση στη ΔΕΘ στις 7/9: αναχώρηση 7/9, 8ημ από Μουσείο

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΥΠΩΜΕΝΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ.
 ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΓΩΓΩΝ ΚΑΙ
 ΕΡΧΟΜΕΝΩΝ ΟΥΚΟΚΟΜΕΝ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΟΝ

<http://syntonismosyeia.blogspot.gr> • 6945677808 • www.syntonismoskd.blogspot.gr • 6994 624069 • syntonismoskd@gmail.com

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ**

ΣΥΜΜΕΤΟΧΕΣ ΑΠΟ ΗΠΑ, ΒΡΕΤΑΝΙΑ, ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΙΣΠΑΝΙΑ, ΓΑΛΛΙΑ, ΚΥΠΡΟ

**ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ**

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ
ΑΘΗΝΑ / ΝΟΜΙΚΗ, 1μμ
Σόλωνος 57

**ΚΑΛΟΔΕΧΟΥΜΕΝΟΙ
ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ
ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ
ΟΙ ΝΕΟΝΑΖΙ**

KEEPΦA

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΟΒΟ

Γυρίστε στη σελίδα 5

Γυρίστε στη σελίδα 7

ΕΥΒΟΙΑ Στην πυρά των περικοπών και της κερδοσκοπίας

Μια τεράστια περιβαλλοντική καταστροφή συντελέστηκε την περασμένη βδομάδα στην Εύβοια. 25.000 στρέμματα δάσους και καλλιεργήσιμων εκτάσεων καθώς και χιλιάδες ζώα χάθηκαν από τη φωτιά που δεν σταμάτησε να καίει επί πέντε μέρες. Προηγήθηκαν οι πυρκαγιές στον Υμηττό και στην Ελαφώνησο όπου κάηκε το 25% του οικοσυστήματος του πανέμορφου νησιού. Ποιος ευθύνεται για αυτήν την τεράστια καταστροφή και πως θα μπορούσαν να αποφευχθούν νέες παρόμοιες;

Η απάντηση που δίνεται λίγο ως πολύ στα ΜΜΕ είναι ότι φταίνε γενικώς οι “εμπρηστές” αναπαράγοντας μάλιστα τις τελευταίες μέρες και σχετική ανακοίνωση της Πυροσβεστικής με το “προφίλ του εμπρηστή”, μπας τυχόν και δούμε κανένα στο δρόμο και τον αναγνωρίσουμε: “Πανούργοι, αδιάφοροι για το κοινωνικό σύνολο... είναι Έλληνες, άντρες, ηλικίας 19-35 ετών (36,54 %), μεταξύ 36-60 ετών (38,46%), οι περισσότεροι είναι εργάτες, σε ποσοστό που ξεπερνά το 30%, συνταξιούχοι (18,3%) και αγρότες και κτηνοτρόφοι, (17,6%)”. Η ανακοίνωση (ανατρέποντας τουλάχιστον τις συνήθειες ιστορίες συνωμοσίας περί “Τούρκων που κάνουν σαμποτάζ”, “τζιχαντιστών προσφύγων που ήρθαν να κάψουν τη χώρα” κλπ) μας λέει ότι επί της ουσίας για τις καταστροφές φταίνε άτομα των κατώτερων τάξεων που είτε συνειδητά είτε λόγω ανευθυνότητας βάζουν φωτιές. Αλλά τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Επί δύο μήνες φέτος το καλοκαίρι τεράστιες πυρκαγιές κατακαίγανε εκατομμύρια στρέμματα δασών όχι μόνο στην Καλιφόρνια ή τη Μεσόγειο αλλά στην Αλάσκα, τη Σιβηρία, τη Γροιλάνδια και τον Καναδά, με τους επιστήμονες να μιλάνε για μια οικολογική καταστροφή που δεν έχει προηγούμενο. Πυρκαγιές άμεσα σχετιζόμενες με την κλιματική αλλαγή καθώς οι πολύ υψηλές θερμοκρασίες, δέκα βαθμούς πάνω από το μέσο όρο, σε συνδυασμό με την ξηρασία έχουν αυξήσει το μέγεθος και τη διάρκεια τους. Οι στρατιωτικές και οικονομικές υπερδυνάμεις που με την πολιτική τους ευθύνονται για τους ρύπους και την κλιματική αλλαγή άφησαν τις φωτιές για βδομάδες να κατακάψουν εκατομμύρια στρέμματα γιατί δεν είχαν τάχα τα απαραίτητα μέσα...

Η αλλαγή του κλίματος φυσικά δεν περιορίζεται στον αρκτικό κύκλο. Φαινόμενα όπως η παρατεταμένη ξηρασία, οι ξηρές καταιγίδες κεραυνών που έκαψαν πέρσι τη Θάσο, οι πρωτοφανείς ανεμοστρόβιλοι και οι φονικοί θυελλώδεις άνεμοι φέτος στην Χαλκιδική, υποδηλώνουν μια κλιματική της έντασης και της συχνότητας των φαινομένων που σχετίζονται άμεσα με την κλιματική αλλαγή στη Μεσόγειο και όλο τον πλανήτη.

Η κλιματική αλλαγή είναι ένας παράγοντας καταστροφής αλλά δεν είναι μοναδικός. Η κλιματική αλλαγή χρειάζεται δραστικά μέτρα χθες - όπως απαιτούν και οι κινητοποιήσεις που ξεκίνησαν φέτος από τους μαθητές και έχουν εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Αλλά δεν μπορεί να αποτελέσει ελαφρυντικό για τις πολιτικές που ακολουθούν οι εκάστοτε κυβερνήσεις στο ζήτημα των πυρκαγιών, να γίνεται ο “στρατηγός άνεμος” για να θυμίσουμε τον Πολύδωρα και τις φονικές πυρκαγιές του 2007 στην Ηλεία. Ο δεύτερος βασικός παράγοντας των διαστάσεων που παίρνουν οι φυσικές καταστροφές είναι η απόλυτη άρνησή τους – ακόμα πιο έντονα στην Ελλάδα την τελευταία δεκαετία των μνημονίων – να πάρουν τα απαραίτητα μέτρα ώστε να προστατέψουν ανθρώπους, περιβάλλον και υποδομές από τις πυρκαγιές.

Προτεραιότητα

Παράδειγμα, η φρεσκοεκλεγμένη κυβέρνηση Μητσοτάκη. Εν μέσω Ιουλίου, ένα μόλις χρόνο μετά την καταστροφή στο Μάτι, Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, κυβέρνηση και παπαγαλάκια ασχολούνταν αποκλειστικά και μας ενημέρωναν καθημερινά για τις επιχειρήσεις της ΕΛ.ΑΣ στα Εξάρχεια, προσπαθώντας να μας πείσουν ότι η “ασφάλειά” μας κινδυνεύει από το άσυλο στις σχολές ή την “μεταναστευτική πολιτική του ξέφραγου αμπελιού”. Από την πρώτη τους διυπουργική σύσκεψη τον Ιούλη Μητσοτάκης, Χρυσόχοϊδης και Οικονόμου δήλωναν ότι πρώτη προτεραιότητα στο μέτωπο της ασφάλειας είναι να βγει η Αστυνομία στους δρόμους. Ανακοίνωσαν 20 πρωτοβουλίες του υπουργείου και της κυβέρνησης, για προσλήψεις αστυνομικών και άλλες, όλες σχετιζόμενες με την καταστολή. Μόνο μια αφορούσε την “αναδιοργάνωση τη διαχείριση φυσικών καταστροφών με υλοποίηση μέτρων πρόληψης και έγκαιρης ενημέρωσης” - δηλαδή το μήνυμα από το 112 που λάβαμε το καλοκαίρι. Αλλά οι πυρκαγιές δεν σβήνονται με μηνύματα.

Καμιά πρωτοβουλία δεν πάρθηκε ούτε από αυτήν ούτε από την προηγούμενη κυβέρνηση, για ανανέωση των 3300 οχημάτων (1950 υδροφόρα) της Πυροσβεστικής εκ των οποίων 15% είναι σε μόνιμη ακινησία λόγω βλαβών, 15% είναι ηλικίας άνω των 30 ετών και 30% είναι ηλικίας 10- 20 ετών. Όπως κάθε χρόνο εγκρίθηκε στα γρήγορα η πρόσληψη εποχικών πυροσβεστών την ίδια στιγμή που οι εκπρόσωποι της Ομοσπονδίας Πυροσβεστών τονίζουν τις ελλείψεις σε μόνιμο προσωπικό. Η αντιμετώπιση των πυρκαγιών σαν

“εποχικό φαινόμενο” μεταφράζεται ότι τις υπόλοιπες εποχές του χρόνου μέτρα προστασίας όπως ο καθαρισμός των δασών, η διάνοιξη αντιπυρικών ζωνών και μια σειρά ακόμη έργων εξαιρετικά χρήσιμων, έχουν εγκαταλειφθεί λόγω των περικοπών στις δαπάνες πυροπροστασίας, δασικών υπηρεσιών, περιφερειών και δήμων.

Στο ξεκίνημα της αντιπυρικής περιόδου ο εκπρόσωπος Τύπου της Πολιτικής Προστασίας “έλπιζε” να είναι διαθέσιμα 13 συνολικά Καναντέρ παλαιού και νέου τύπου και την ώρα της φωτιά έψαχναν να φέρουν από το εξωτερικό. Την ίδια στιγμή που η ελληνική πολεμική αεροπορία διαθέτει 206 μαχητικά αεροπλάνα – χώρια οι υπόλοιποι τύποι αεροσκαφών- δεν μπορεί να διαθέσει παρά το 5% αυτού του αριθμού στην αεροπυρόσβεση.

Οι πυρκαγιές μπορεί να ξεσπούν για μια σειρά αιτίες - από κεραυνούς, κολώνες της ΔΕΗ, από κάψιμο ξερών ή άλλες εργασίες, από γκαζάκια και άλλα σκουπίδια ικανά να βάλουν φωτιά, από τσιγάρα στο πλάι του δρόμου μέχρι εμπρησμούς που έχουν να κάνουν με την κερδοσκοπική εκμετάλλευση. Το ζήτημα είναι να μπορεί να υπάρχει ένας μηχανισμός που να μπορεί να προλαμβάνει και να τις αντιμετωπίζει αποτελεσματικά.

Και τέτοιος δεν υπάρχει (το έδειξαν αυτό με τον πιο ζοφερό τρόπο τα περσινά γεγονότα όπου οι πυροσβεστικές δυνάμεις δεν επαρκούσαν για να σβήσουν ταυτόχρονα δύο φωτιές σε κατοικημένες περιοχές στην Κινέτα και το Μάτι με αποτέλεσμα να καούν 100 άνθρωποι στο δεύτερο) ούτε πρόκειται να υπάρξει με την κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Μια κυβέρνηση που απειλεί να κλιμακώσει όλες εκείνες τις πολιτικές που σπαταλούν πολλά δις ευρώ κάθε χρόνο είτε για να αποπληρώσουν το τοκογλυφικό χρέος στις τράπεζες είτε για περισσότερη αστυνομία και εξοπλισμούς ενώ αφήνουν την πυρόσβεση και την πυροπροστασία μαζί με όλες τις κοινωνικές δαπάνες να καούν στην πυρά. Και ταυτόχρονα τις πολιτικές της πλήρους απελευθέρωσης της εμπορευματοποίησης της γης από “γραφειοκρατικά εμπόδια” προς όφελος της “ανάπτυξης” και του αποχακτηρισμού δασικών περιοχών που αδιάλειπτα συνεχίζεται εδώ και δεκαετίες με αποτέλεσμα αντί για δέντρα στα καμμένα να ξεφυτρώνουν ολόκληρες συνοικίες την δεκαετία του ’90 στο πάλαι ποτέ δάσος της Πεντέλης και ανεμογεννήτριες στα βουνά της Ν. Εύβοιας που κάηκαν πριν μερικά χρόνια.

Γιώργος Πίπτας

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ Απεργούμε και διαδηλώνουμε για το κλίμα

Παγκόσμια ημέρα δράσης ενάντια στην κλιματική αλλαγή θα είναι η φετινή 20 Σεπτέμβρη. Το διεθνές κίνημα για τη διάσωση του περιβάλλοντος, που τους τελευταίους μήνες ξεσηκώνει εκατομμύρια ανθρώπους σε όλο τον πλανήτη, συντονίζεται και κλιμακώνει τη δράση του καλώντας σε απεργία και συλλαλητήρια παντού εκείνη τη μέρα.

Ήδη σε εκατοντάδες πόλεις σε δεκάδες χώρες όλων των ηπείρων υπάρχουν καλέσματα για μαζικές διαδηλώσεις αλλά και απεργίες σε σχολεία, χώρους εκπαίδευσης και χώρους εργασίας, όχι μόνο από τους μαθητές που όλη την περασμένη χρονιά οργάνωναν τις διαμαρτυρίες Fridays for Future αλλά και από περιβαλλοντικά κινήματα, οργανώσεις και συνδικάτα.

Το κάλεσμα για την κλιματική απεργία στις 20/9, ενόψει και της νέας συνόδου του ΟΗΕ για την κλιματική αλλαγή στις 23/9, έχει γίνει ήδη από το Μάη και υπογράφεται από νέους-ες από διάφορες χώρες: “Έχουν περάσει χρόνια συζητήσεων, αμέτρητες διαπραγματεύσεις και κενές συμφωνίες πάνω στην κλιματική αλλαγή και οι εταιρίες ορυκτών καυσίμων συνεχίζουν ανεμπόδιστες να καίνε το μέλλον μας για τα κέρδη τους. Προτείνουμε ξεκινώντας από την Παρασκευή 20 Σεπτέμβρη να πυροδοτήσουμε μια βδομάδα δράσης για την κλιματική αλλαγή με μια παγκόσμια απεργία για το κλίμα”.

Είναι αλήθεια ότι οι σύνοδοι κορυφής δεν έχουν καταφέρει να σταματήσουν την καταστροφή - ούτε πρόκειται να την σταματήσουν. Η κλιματική αλλαγή και το περιβάλλον θα έρχονται πάντα σε δεύτερη μοίρα σε ένα σύστημα όπου η πτώση της ανταγωνιστικότητας μια επιχείρησης ή μια ολόκληρης εθνικής οικονομίας θα ισοδυναμεί και με τον “θάνατό” της. Το περιβάλλον θα βρίσκεται συνεχώς σε κίνδυνο όσο ο καπιταλισμός συνεχίζει να κυριαρχεί πάνω στον πλανήτη.

Αυτό που χρειάζεται τώρα επιτακτικά είναι να κλιμακώσουμε τη δράση μας. Ήδη σε χώρες όπως η Βρετανία και την Αυστραλία μια σειρά από συνδικάτα έχουν πάρει αποφάσεις για απεργιακή συμμετοχή στη μέρα δράσης ενώ σχετικές εκδηλώσεις ενημέρωσης οργανώνονται μέσα στους χώρους δουλειάς.

Συνέχεια στη σελίδα δίπλα

Συνέχεια από τη διπλανή σελίδα

Το ίδιο μπορεί να γίνει και εδώ. Όλα τα κινήματα -από τη Χαλκιδική και την Ήπειρο ενάντια στις εξορύξεις, μέχρι τον Πειραιά και τη Ραφήνα ενάντια στην καταστροφή των λιμανιών και των ρεμάτων, το Ελληνικό και το Γουδή ενάντια στη λεηλασία των ελεύθερων χώρων και του πρασίνου- έχουν κάθε λόγο να συντονιστούν στις 20 Σεπτέμβρη και να απευθυνθούν στα συνδικάτα για απεργιακή κινητοποίηση την ίδια μέρα.

Σε αυτήν την κατεύθυνση υπάρχει κάλεσμα για **σύσκεψη στις 31 Αυγούστου στις 5μμ στο Ρομάντζο στην οδό Αναξαγόρα 3-5**, στην Ομόνοια ενώ στο μεταξύ και μέσα στο καλοκαίρι συνεχίζονται και οι κινητοποιήσεις των περιβαλλοντικών κινημάτων.

Κινητοποίηση 29/8

Μετά την παράσταση διαμαρτυρίας και κατάληψη στα γραφεία του ΕΔΣΝΑ (του αρμόδιου φορέα για τη διαχείριση των αστικών αποβλήτων της Αττικής) στις 31 Ιούλη (από την ΠΟΕ-ΟΤΑ, φορείς, περιβαλλοντικές κινήσεις πολιτών της Δυτικής Αθήνας και περιφερειακά σχήματα της Αττικής) το “ΔΥΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ, Συντονισμός φορέων, συλλογικοτήτων και πολιτών Δ. Αττικής - Δ. Αθήνας” καλεί σε νέα κινητοποίηση στην ορκωμοσία του νέου Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής, στις 29/8 στο Ζάππειο με αίτημα να κλείσει τώρα η χωματερή. Νωρίτερα θα πραγματοποιηθούν συσκέψεις συντονισμού και προετοιμασίας στις 26/8 στην Πετρούπολη και στις 27/8 στα Άνω Λιόσια. Ήδη τη συμμετοχή τους στη διαμαρτυρία έχουν ανακοινώσει οι Φίλοι της Φύσης ενώ στο Περιφερειακό Συμβούλιο προετοιμάζονται διαμαρτυρίες και από άλλες περιβαλλοντολογικές πρωτοβουλίες.

Όπως αναφέρει η **Εμμανουέλα Τερζοπούλου**, μέλος της Κίνησης για την Προστασία και Ανάδειξη του Μεγάλου Ρέματος Ραφήνας: “Το κίνημα για τη διάσωση των ρεμάτων καλεί τους νεοεκλεγέντες περιφερειακούς συμβούλους να ταχθούν υπέρ της διάσωσης των λιγοστών ρεμάτων της Αττικής ενώ το φθινόπωρο ετοιμάζεται για συμμετοχή στη διεθνή απεργία για το κλίμα ClimateStrike στις 20 Σεπτέμβρη, ανταποκρινόμενοι στο διεθνές κάλεσμα των μαθητών για λήψη άμεσων μέτρων ενάντια στην κλιματική αλλαγή. Επίσης καλεί σε κινητοποιήσεις στο ΣΤΕ τον Οκτώβρη, στην εκδίκαση των προσφυγών που έχουν καταθέσει τα τοπικά κινήματα υπεράσπισης των ρεμάτων”.

Μακρόν και
Μητσοτάκης

Μαύρα σχέδια αυτοί, καυτό φθινόπωρο εμείς

Η κυβέρνηση της ΝΔ διαφημίζει τα ταξίδια του Μητσοτάκη στο Παρίσι και τις άλλες πρωτεύουσες σαν “αναπτυξιακά” που θα φέρουν επενδύσεις, δουλειές και φοροελαφρύνσεις. Βιάζεται, επίσης, να αλλάξει την ατζέντα από την απελπιστική εικόνα του καλοκαιριού με τις πυρκαγιές και το “ναυάγιο” της Σαμοθράκης.

Αλλά η σκληρή πραγματικότητα είναι διαφορετική. Το πρόγραμμα αντεργατικών επιθέσεων που είναι η πραγματική κυβερνητική ατζέντα χειροτερεύει καθώς ο διεθνής ορίζοντας σκοτεινιάζει και οικονομικά και γεωστρατηγικά.

Στο μέτωπο της οικονομίας, η προοπτική ότι ο ελληνικός καπιταλισμός μπορεί να βγάλει συνεχώς θηριώδη πρωτογενή πλεονάσματα ήταν πάντα χλωμή. Τώρα, μέσα σε συνθήκες μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης, αυτή η προοπτική γίνεται εξωπραγματική. Η ατμομηχανή της ΕΕ, η γερμανική οικονομία αγκομαχάει, οι αρνητικές πιέσεις του εμπορικού πολέμου και του Brexit αρχίζουν να μετράνε, αλλά ο Σταϊκού-

ρας επιμένει ότι ο προϋπολογισμός θα έχει περιθώριο για να μοιράσει φοροαπαλλαγές στους καπιταλιστές και έτσι να τους πείσει να κάνουν επενδύσεις.

Παραμύθια. Ο μόνος τρόπος για να εξασφαλίσει τα δώρα που θέλει να κάνει η ΝΔ στους καπιταλιστές είναι ένας νέος γύρος περικοπών στις κοινωνικές δαπάνες. Ήδη ο Κικίλιας στρώνει το δρόμο για συρρίκνωση των δημόσιων νοσοκομείων ανακοινώνοντας ότι κόβεται η νοσηλεία για τους “αλλοδαπούς”. Ένα μέτρο εξόφθαλμα ρατσιστικό που ταυτόχρονα ετοιμάζει περικοπές: τα λεφτά που θα “εξοικονομήσει” πετώντας έξω τους “τουρίστες” δεν θα μείνουν στα νοσοκομεία, αλλά θα πάνε για να κλείσουν τις τρύπες του πλεονάσματος.

Εμπλοκή

Η μαυρίλα δεν σταματάει εδώ. Ένας άλλος παράγοντας που πιέζει για κλιμάκωση των αντεργατικών επιθέσεων είναι η εμπλοκή στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και ανταγωνισμούς στη Μέση Ανατολή. Επανερχονται οι απαιτήσεις για νέα αγορά φρεγατών για το Πολεμικό Ναυτικό. Πέρα από την ένταση στις σχέσεις με την Τουρκία που οξύνεται από το κυνήγι των γεωτρήσεων γύρω από την Κύπρο, το νέο στοιχείο είναι οι απαιτήσεις των ΗΠΑ για ελληνική συμμετοχή στον αποκλεισμό του Ιράν.

Ο Τραμπ θέλει ναυτική δύναμη στα Στενά του Ορμούζ στον Περσικό Κόλπο και πιέζει όλους

τους συμμάχους. Άλλοι αρνούνται, άλλοι ταλαντεύονται, αλλά ο ελληνικός καπιταλισμός που δίνει τα ρέστα του για τον άξονα με το Ισραήλ πολύ θα ήθελε να αποκτήσει κι άλλες φρεγάτες για να περιπολούν από την ανατολική Μεσόγειο μέχρι τον Ινδικό ωκεανό. Στην ατζέντα Μητσοτάκη-Μακρόν εκτός από τα πλεονάσματα βρίσκονται και οι φρεγάτες. Κι αν υπάρξουν ταλαντεύσεις, υπάρχει πάντα η αμερικάνικη δυνατότητα για πιέσεις με μια “κρίση” επειδή ένα Ιρανικό δεξαμενόπλοιο “κατευθύνεται στην Καλαμάτα”, όπως λένε ξαφνικά οι ειδήσεις.

Δεν περιμένουμε για να δούμε πώς θα εξελιχθούν τα ταξίδια του Μητσοτάκη. Τον “περιμένουμε” με μια διήμερη κινητοποίηση στη Θεσσαλονίκη στις 6-7 Σεπτέμβρη. Δεν πρόκειται για το κλασσικό συλλαλητήριο της ΔΕΘ. Η Παρασκευή θα είναι η πρώτη απάντηση στον Κικίλια και το Σάββατο θα είναι το ξεκίνημα για ένα καυτό φθινόπωρο σε όλα τα μέτωπα.

Οι φασίστες δεν πρόκειται να εξαφανιστούν από μόνοι τους επειδή η Χρυσή Αυγή έχει μπει σε κρίση. Με τη ΝΔ στην κυβέρνηση όλα τα φασισταριά έχουν τις καλύτερες πλάτες για να ξαναμπούν στα βρόμικα παιχνίδια τους. Πάμε για φθινόπωρο αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής κλιμάκωσης.

Μετά τις φωτιές του καλοκαιριού, όλοι προβλέπουν ότι έρχονται οι πλημμύρες του φθινοπώρου. Αλίμονο αν περιμένουμε από τον κάθε Πατούλη να πάρει μέτρα. Η μάχη ενάντια στις απειλές της κλιματικής αλλαγής είναι αγώνας ζωής και θανάτου, όχι μόνο για τους φτωχούς του Τρίτου Κόσμου αλλά για την εργατική τάξη στις γειτονιές των πόλεων μας.

Βγαίνουμε μπροστά επιθετικά απαιτώντας τέρμα στις περικοπές, όχι στις φρεγάτες, στοπ στις εξορύξεις. Να στείλουμε στον αγύριστο αυτούς που θέλουν να κάνουν τη ζωή μας χειρότερη κόλαση. Και να ανοίξουμε το δρόμο για να απαλλαγούμε συνολικά από το σύστημά τους.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Το σκάνδαλο της Σαμοθράκης

Ο αποκλεισμός της Σαμοθράκης κράτησε για οκτώ ημέρες και ακόμα η συγκοινωνία δεν έχει αποκατασταθεί. Η πολυδιαφημιζόμενη κυβερνητική σύσκεψη για το θέμα όχι μόνο δεν δίνει καμία λύση, αλλά συντηρεί τις απίτες που μας έφεραν εδώ. Ενώ το δελτίο τύπου μας ενημερώνει ότι η συγκοινωνία έχει διασφαλιστεί μέχρι τις 31/10 που λήγει η σύμβαση με την εταιρία, δεν ανακοινώθηκε ούτε το πλοίο που θα αναλάβει τα δρομολόγια ούτε φυσικά τα ίδια τα δρομολόγια! Δεν υπάρχει κουβέντα για αποζημιώσεις. Και όσον αφορά το τι μέλει γενέσθαι με τη γραμμή Αλεξανδρούπολη- Σαμοθράκη συνεχίζεται ο ίδιος προσανατολισμός. Επιδοτούμε τους εφοπλιστές για να εκμεταλλεύονται τη γραμμή, και θα εξετάσουμε αν μπορούμε να τους βάλουμε και κάποιον όρο.

Αλλά ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Στις 6 Αυγούστου το πλοίο SAOS II ακινητοποιείται στο λιμάνι της Αλεξανδρούπολης λόγω βλάβης. Το μικρότερο πλοίο της γραμμής SAONISOS είναι ήδη ακινητοποιημένο λόγω βλάβης από τις 24 Ιουλίου. Το νησί μένει πρακτικά χωρίς πλοίο, με εκατοντάδες επισκέπτες και κατοίκους εγκλωβισμένους στην Αλεξανδρούπολη και στη Σαμοθράκη. Το μόνο που υπάρχει είναι το λεγόμενο ταχύπλοο το οποίο χωράει 140 άτομα.

Αυτό που ακολουθεί είναι το απόλυτο χάος. Η εταιρία δεν δίνει καμία απάντηση για το τι θα γίνει και πως ο κόσμος θα μετακινηθεί. Αρχίζουν να φτιάχνονται λίστες αναμονής για ένα εισιτήριο με το ταχύπλοο (25 ευρώ, δηλαδή 10 ευρώ παραπάνω από ό,τι με το ΣΑΟΣ), οι οποίες αντικαθίστανται διαρκώς με νέες λίστες αναμονής. Οι επισκέπτες περιμένουν ώρες (που αργότερα έγιναν μέρες)

στο λιμάνι περιμένοντας να ταξιδέψουν.

Στις 9/8 το Υπουργείο Ναυτιλίας ανακοινώνει ότι η συγκοινωνία αποκαταστάθηκε. Με παρέμβαση του υπουργού βρέθηκε πλοίο. Το πλοίο αυτό (Αζόρες) φτάνει τα μεσάνυχτα της Κυριακής 11/8, γεμάτο επιβάτες από την Αλεξανδρούπολη, στο λιμάνι της Σαμοθράκης με εκατοντάδες να το περιμένουν. Αλλά δεν καταφέρει να δέσει γιατί είναι μεγάλο για το λιμάνι της Σαμοθράκης και γυρνάει πίσω μαζί με τους 600 περίπου επιβάτες.

Μέχρι την Τετάρτη 14/8 που φτάνει το Andros Jet, πλήθος κόσμου στοιβάζεται στο λιμάνι της Σαμοθράκης. Εν τω μεταξύ υπάρχουν ελλείψεις σε φαγητά και είδη πρώτης ανάγκης (στα σούπερ μάρκετ από λαχανικά υπάρχουν μόνο κρεμμύδια). Το Andros Jet, που χρεώνει εισιτήριο 25 ευρώ στους αποκλεισμένους, χωράει μόνο 400 άτομα με αποτέλεσμα η «κατασκήνωση» στο λιμάνι να συνεχιστεί και την επόμενη μέρα. Μέχρι και σήμερα δεν υπάρχουν ανακοινωμένα δρομολόγια για ορίζοντα άνω των δύο ημερών.

Ακόμα και η Καθημερινή...

Τόσο κραυγαλέα προκλητική ήταν η κυβερνητική στάση απέναντι στο πρόβλημα της Σαμοθράκης, ώστε ακόμη και η συντηρητική Καθημερινή είχε ένα σχόλιο στο οποίο έλεγε ότι η αδράνεια της κυβέρνησης απέναντι στην επερχόμενη διεθνή οικονομική ύφεση θυμίζει...υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας απέναντι στον αποκλεισμό της Σαμοθράκης!

Ο αποκλεισμός του νησιού στην καρδιά του Αυγούστου μπορεί να ανέδειξε το θέμα, αλλά δεν ήταν ο πρώτος. Στην πραγματικότητα οι μόνοι κάτοικοι του νησιού έχουν βρεθεί πολλές φορές αποκλεισμένοι όλα αυτά τα χρόνια που η εταιρία SAOS ελέγχει τη γραμμή. Τον περασμένο Δεκέμβρη, μέσα στις γιορτές τα δύο πλοία ήταν και πάλι χαλασμένα με αποτέλεσμα κόσμος που είχε εγκλωβιστεί να αναγκάζεται να χρησιμοποιήσει τράτες και καΐκια προκειμένου να περάσει απέναντι, διακινδυνεύοντας την ασφάλειά του.

Μέχρι στιγμής δεν έχει υπάρξει καμία κύρωση για την εταιρία που φέρει την ευθύνη για όλο αυτό. Λίγο πολύ ο Υπουργός Ναυτιλίας σε κάθε συνέντευξή του δήλωνε ότι έπραξαν ό,τι καλύτερο μπορούσαν. Δηλαδή ήταν λίγο πολύ «αντικειμενικό» να μείνουμε οκτώ μέρες χωρίς πλοίο. Αντί να επιτάξουν ένα πλοίο προτίμησαν να αφήσουν 1500 άτομα αποκλεισμένα και το νησί αβοήθητο για οκτώ ημέρες. Τι θα συνέβαινε άραγε αν η πυρκαγιά που ξέσπασε το βράδυ της Δευτέρας και ευτυχώς σβήστηκε (κυρίως λόγω τηςφοράς του ανέμου), έπαιρνε μεγαλύτερες διαστάσεις; Οι υποδομές του νησιού σε πυρόσβεση είναι μηδαμινές και βοήθεια δεν θα μπορούσε να έρθει. Ούτε χρησιμοποίησαν σκάφη του λιμενικού ή του πολεμικού ναυτικού. Αυτά είναι για άλλες δουλειές δήλωσε ο Υπουργός.

Αν οι ίδιες εικόνες έκαναν τον γύρο του κόσμου λόγω απεργίας «πλήττοντας έτσι ανεπανόρθωτα τον τουρισμό της χώρας», όλος ο κρατικός μηχανισμός θα είχε κινητοποιηθεί αμέσως για να την σταματήσει. Αλλά οι εφοπλιστές είναι υπεράνω όλων...

Φύλλια Πολίτη

Έχουν ένα κράτος που το αρμέγουν

Η περίπτωση της Σαμοθράκης δεν είναι η μοναδική, αντιθέτως αναδεικνύει με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο το τι σημαίνει ιδιωτική πρωτοβουλία στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες. Η μετατροπή ενός κοινωνικού αγαθού, όπως είναι η συγκοινωνία, σε εμπόρευμα μπορεί να συνοδεύτηκε με τα «επιχειρήματα» της υγιούς επιχειρηματικότητας και της ανάπτυξης, αλλά αυτό που τελικά συνέβη ήταν η παράδοση των αναγκών μας στην ανάγκη κερδοφορίας των εφοπλιστών.

Η Σαμοθράκη όπως και άλλα νησιά ανήκει σε αυτό που λέγεται «άγωνα γραμμή». Δεν ανήκε πάντα εκεί, παρά μόνο από τα μέσα της δεκαετίας του 2000. Εξάλλου η απόστασή της από την Αλεξανδρούπολη είναι μόνο 24 μίλια. Ο όρος «άγωνα» αφορά στην κερδοφορία που μπορεί να εξασφαλίσει ο κάθε εφοπλιστής. Έτσι στα νησιά με μικρή τουριστική περίοδο, το κράτος επιδοτεί τους εφοπλιστές προκειμένου να διαθέσουν τα καράβια τους. Τα καράβια αυτά είναι συνήθως παλιά, με κακή συντήρηση και συχνά παρουσιάζουν βλάβες.

Αυτή είναι η περίπτωση και της εταιρίας SAOS FERRIES, ιδιοκτησίας **Φ. Μανούση**. Ο Μανούσης ξεκινάει από στέλεχος της ΝΔ (θητεύει ως γενικός γραμματέας του υπουργείου περιβάλλοντος, με Υπουργό ΠΕ-ΧΩΔΕ τον **Σ. Κούβελα**, την περίοδο της κυβέρνησης Μητσοτάκη), γίνεται ιδιοκτήτης τηλεοπτικού σταθμού τη δεκαετία του '90, και το 2004 γίνεται εφοπλιστής με ειδίκευση στην άγωνα γραμμή. Το 2009 αναλαμβάνει τη γραμμή Αλεξανδρούπολη-Σαμοθράκη. Τοπικοί βουλευτές, νομάρχες, δήμαρχοι, ο μητροπολίτης Άνθιμος (τότε μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως) τον υποδέχονται με χαρά μιας και θα φέρει την «ανάπτυξη του τόπου». Το 2011 το Υπουργείο Ναυτιλίας υπογράφει σύμβαση παραχώρησης της γραμμής στην εταιρία του. Η σύμβαση αυτή το μόνο που εξασφαλίζει είναι τα κέρδη της εταιρίας. Το τι έφερε τελικά ο κ. Μανούσης το είδαμε αυτές τις μέρες.

Ο Μανούσης δεν είναι το μοναδικό παράδειγμα κρατικοδίαιτου εφοπλιστή. Ούτε η κατηγορία αυτή αφορά μόνο στις άγονες γραμμές. Συνολικά το εφοπλιστικό κεφάλαιο στην Ελλάδα περισσότερο παίρνει παρά δίνει στο ελληνικό δημόσιο. Μέσα στην περίοδο της κρίσης οι εταιρίες ζητάνε να επιδοτηθούν από το κράτος για τα καύσιμα, να μειωθούν οι εισφορές τους στο ταμείο των ναυτεργατών, να μειωθεί η οργανική σύνθεση των πληρωμάτων. Και οι κυβερνήσεις τρέχουν να στηρίξουν τα συμφέροντα των εφοπλιστών. Εξάλλου υπάρχει πάντα το «επιχείρημα» ότι οι εφοπλιστές μπορούν να πάρουν τα καράβια τους και να φύγουν.

Η πραγματικότητα είναι ότι δεν μπορούν να πάρουν απλά τα καράβια τους και να φύγουν, για πολλούς λόγους. Πρώτο, γιατί δεν θέλουν να αφήσουν το κράτος που αρμέγουν. Αλλά και δεύτερο και κυριότερο γιατί τα πλοία τα κινούν οι ναυτικοί, όχι οι εφοπλιστές. Η απάντηση είναι δημόσια ακτοπλοΐα εδώ και τώρα. Υπάρχουν τα χρήματα για κάτι τέτοιο;

Σύμφωνα με την ΠΕΝΕΝ τα τελευταία «14 χρόνια το κράτος έχει επιδοτήσει τους εφοπλιστές της άγονης γραμμής με 1,5 δις ευρώ. Θα μπορούσε με την τεράστια αυτή κρατική δαπάνη να αγοραστούν τα κατάλληλα πλοία». Υπάρχουν τα ναυπηγεία που αντί να ρημάζουν, θα μπορούσαν να επαναλειτουργήσουν για να φτιάξουν σύγχρονα και ασφαλή πλοία. Υπάρχει το εφοπλιστικό κεφάλαιο, ένα από τα μεγαλύτερα στον κόσμο, το οποίο πρέπει να φορολογηθεί. Υπάρχουν τα δισεκατομμύρια που δίνονται για πολεμικούς εξοπλισμούς αφειδώς και εν μέσω κρίσης. Εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ κοστίζει η καθεμία από τις 13 φρεγάτες που έχει στη διάθεσή του το ελληνικό Πολεμικό Ναυτικό. Δέκα με έντεκα εκατομμύρια ευρώ είναι το ετήσιο κόστος λειτουργίας τους.

Λεφτά υπάρχουν για να μπορούν το 2019 οι νησιώτες να ταξιδεύουν «απρόσκοπτα» και με ασφάλεια. Αυτός που έχει τη δύναμη να επιβάλει τη δημόσια ακτοπλοΐα είναι οι εργαζόμενοι με τους αγώνες τους. Πρώτα από όλους οι εργαζόμενοι στον κλάδο του εφοπλισμού. Από τους ναυτεργάτες μέχρι τους λιμενεργάτες και τις διοικητικές υπηρεσίες, οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες μπορούν όχι μόνο να πετύχουν κατακτήσεις έναντι των εφοπλιστών αλλά και να βάλουν τη συγκοινωνία κάτω από τον έλεγχό τους. Και σε αυτή τη μάχη θα βρουν συμπαράστατες σε όλο το εργατικό κίνημα αλλά και στους νησιώτες που βιώνουν στο πετσί τους την ιδιωτική πρωτοβουλία.

6-7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ

Μαζικά στη Θεσσαλονίκη

Συναγερμός έχει σημάνει για όλους τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα εν όψει της κινητοποίησης στις 7 Σεπτέμβρη στα εγκαίνια της ΔΕΘ στην Θεσσαλονίκη. Ήδη η ΑΔΕΔΥ με εγκύκλιο της, οργανώνει την μαζική συμμετοχή εργαζόμενων του Δημοσίου στο πανεργατικό συλλαλητήριο και τη σκυτάλη παίρνουν δεκάδες σωματεία και συνδικάτα και από τον ιδιωτικό τομέα.

Η κυβέρνηση φρόντισε «με το καλημέρα» να δείξει το πραγματικό της πρόσωπο πάρα τις φιλότιμες προσπάθειες των υπουργών του Μητσοτάκη να μας πείσουν ότι είναι κυβέρνηση που νοιάζεται για τους εργάτες. Με τροπολογία που ψήφισε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή πριν το Δεκαπενταύγουστο, κατάργησε διατάξεις νόμων με τους οποίους η εργοδοσία ήταν υποχρεωμένη να επικαλείται κάποιον «βάσιμο» λόγο για να αιτιολογεί τις απολύσεις εργαζομένων. Οι δικαιολογίες του Βρούτση ότι τάχα με αυτόν τον τρόπο καταργεί το «φακέλωμα» των εργαζόμενων, ακούγονται γελοίες όταν την ίδια στιγμή δηλώνει την πρόθεσή του για την καθιέρωση ηλεκτρονικού αρχείου στα συνδικάτα, δηλαδή φακέλωμα των εργαζόμενων που συμμετέχουν στα σωματεία, και ηλεκτρονική ψηφοφορία για τη λήψη απόφασης για απεργία. Καταργούν τη διάταξη η οποία προέβλεπε την «ευθύνη εργοδότη και εργολάβου» απέναντι στους εργολαβικούς εργαζομένους. Επίσης κατήργησαν τις προθεσμίες των αξιώσεων του εργαζομένου σε περίπτωση προσφυγής του στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Μαζί με την συρρίκνωση του ΣΕΠΕ, η κυβέρνηση του Μητσοτάκη θέλει να «σαρώσει τα εμ-

πόδια στην επιχειρηματικότητα» δίνοντας «Γή και ύδωρ» στα αφεντικά και ξηλώνοντας εργατικές κατακτήσεις που έγιναν με αγώνες. Η προστασία των εργολαβικών εργαζόμενων απέναντι στις αυθαιρέσεις των εργοδοτών ήταν αποτέλεσμα των σκληρών αγώνων που έχουν δώσει τα τελευταία χρόνια οι εργολαβικοί εργαζόμενοι σε νοσοκομεία, δήμους, δημόσιες υπηρεσίες, στις Τράπεζες, στην Ενέργεια.

Αυτές οι εξελίξεις προσθέτουν έναν επιπλέον λόγο για να διαδηλώσουμε μαζικά στο φετι-

νό συλλαλητήριο στη ΔΕΘ, μαζί με τα δεκάδες αντεργατικά μέτρα που έχει ήδη ανακοινώσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη στις προγραμματικές της δηλώσεις. Το γρήγορο ξεπούλημα της ΔΕΗ, του νερού και της Ενέργειας. Απολύσεις για τους συμβασιούχους, συνέχιση των περικοπών και πάγωμα των προσλήψεων που έχουν ρημάξει τα σχολεία και τα νοσοκομεία. Ιδιωτικοποίηση του ασφαλιστικού, φακέλωμα των συνδικαλισμένων εργατών και χτύπημα του δικαιώματος στην απεργία. Και ταυτόχρονα, προτεραιότητα στη ρατσιστική ατζέντα

“νόμου και τάξης” για να αποπροσανατολίζεται η οργή από τα οικονομικά αδιέξοδα.

Η διαδήλωση στην ΔΕΘ θα είναι η πρώτη μαζική πανεργατική απάντηση στα σχέδια Μητσοτάκη και χρειάζεται να την οργανώσουμε με την αυτοπεποίθηση ότι μπορούμε να τσακίσουμε τις επιθέσεις της δεξιάς. Παρόλο που φρόντισαν να ψηφίσουν μέτρα μέσα στον Αύγουστο είχαμε τις πολύ μαζικές κινητοποιήσεις της νεολαίας ενάντια στην κατάργηση του Ασύλου. Τα νοσοκομεία συνεχίζουν τον αγώνα για υπεράσπιση των νοσοκομείων με την πανελλαδική τους απεργιακή κινητοποίηση την προηγούμενη της ΔΕΘ στις 6 Σεπτέμβρη. Επτά σωματεία εργολαβικών εργαζόμενων από την Ενέργεια και τις τράπεζες έχουν αρχίσει ήδη να συντονίζονται για να απαντήσουν οργανωμένα και ενιαία στην επίθεση.

Στις 7 Σεπτέμβρη θα πλημυρίσουμε τους δρόμους της Θεσσαλονίκης όλοι μαζί. Οι εργαζόμενοι στην Υγεία μαζί με τους εργαζόμενους της ΔΕΗ, της ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ που βρίσκονται στο στόχαστρο της ιδιωτικοποίησης. Με τους εργάτες από τα εργοστάσια που δίνουν μάχες για τις Συλλογικές Συμβάσεις τους όπως στη ΣΙΔΕΝΟΡ, για να κρατήσουν την δουλειά όπως στη Φριγκογκλάς, στην Πίτσος, στα ναυπηγεία. Η επιτυχία του πανεργατικού συλλαλητηρίου στη ΔΕΘ θα ανοίξει το δρόμο για να κλιμακώσουμε τις απεργίες σε όλα τα μέτωπα, για να σταματήσουμε όλες τις επιθέσεις και να στείλουμε την κυβέρνηση του Μητσοτάκη στα αζήτητα.

Τάσος Αναστασιάδης

Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια

Για τους εργαζόμενους στην Υγεία η πανελλαδική απεργιακή κινητοποίηση της ΠΟΕΔΗΝ στις 6 Σεπτεμβρίου στην Θεσσαλονίκη είναι μια πολύ μεγάλη μάχη και έχει αρχίσει να οργανώνεται. Το καμπανάκι χτύπησε πολύ δυνατά μέσα στο Αύγουστο τόσο με τις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης, όσο και με τα μέτρα που ψήφισε ο Βρούτσης.

Προσλήψεις δεν πρόκειται να γίνουν αλλά αντίθετα ανοίγουν τον δρόμο για απολύσεις. Όλοι οι συμβασιούχοι στα νοσοκομεία, είτε είναι ΟΑΕΔ, είτε άλλης μορφής, καταλαβαίνουν ότι στις προθέσεις του Κικίλια είναι να μην ανανεώσει κανέναν συμβασιούχο, αντίθετα να απολυθούν όλοι. Γι' αυτό κανένας δεν νοιώθει σίγουρος για την δουλειά του και θέλει να το παλέψει. Όπως έκανε τόσους μήνες πριν με την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, τώρα ακόμη περισσότερο.

Σε πολλά νοσοκομεία, οι υπηρεσίες καθαριότητας, φύλαξης και σίτισης είχαν φύγει από τους εργολάβους και οι εργαζόμενοι υπέγραφαν συμβάσεις απ' ευθείας με το νοσοκομείο. Συμβασιούχοι πάλι, για 24

Ξεκίνημα με τα νοσοκομεία στο δρόμο

μήνες αλλά με πολύ καλύτερες συνθήκες, αμοιβές και την αυτοπεποίθηση ότι παλεύουν για την μονιμοποίηση τους μια που όλοι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Τώρα όλοι αυτοί οι συμβασιούχοι φοβούνται ότι αφού η ΝΔ τα δίνει όλα στους εργολάβους, θα παγώσουν οι προκηρύξεις και θα ξαναγυρίσουμε

στο προηγούμενο καθεστώς με τους εργολάβους να δίνουν και να παίρνουν μέσα στο νοσοκομείο.

Και με δεδομένο ότι δεν θα γίνουν άλλες προσλήψεις από την κυβέρνηση του Μητσοτάκη έχει ανοίξει η συζήτηση ότι το κόλπο με τους εργολάβους μπορεί να επεκταθεί και σε άλλες υπηρεσίες που είναι υποστε-

λεχωμένες όπως για παράδειγμα τους τραυματιοφορείς κλπ.

Η ΝΔ θέλει να παραδώσει τα νοσοκομεία στους ιδιώτες. Το έχει πει και τώρα στρώνει το έδαφος για να το υλοποιήσει. Όμως λογαριάζουν χωρίς τον ξενοδόχο. Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία έχουμε δώσει όλα αυτά τα χρόνια σκληρές μάχες και πετύχαμε νίκες. Με τους Σαμαροβενιζέλους δεν αφήσαμε τον Αδωνι να κλείσει δεκάδες νοσοκομεία που ήθελε. Τον ΣΥΡΙΖΑ τον αναγκάσαμε να κρατήσει στη δουλειά χιλιάδες συμβασιούχους. Έτσι και τώρα δεν θα τους αφήσουμε σε χλωρό κλαρί.

Σε όλα τα νοσοκομεία η πρωτοβουλία που πήρε το Συντονιστικό των Νοσοκομείων για μαζικό ανέβασμα στην Θεσσαλονίκη για την διαδήλωση στις 6 Σεπτέμβρη έχει βρει τεράστια ανταπόκριση. Παρόλο που πολλοί συνάδελφοι βρίσκονται σε άδειες, ολόκληρες ομάδες συμβασιούχων από διάφορα νοσοκομεία της Αθήνας έχουν ήδη δηλώσει συμμετοχή στα πούλμαν. Το νέο είναι ότι

έχουμε ήδη αρχίσει να έχουμε συμμετοχές και από πολλά νοσοκομεία της επαρχίας όπως από Αμφισσα, Καρδίτσα, Θήβα με συνάδελφους να δηλώνουν συμμετοχή.

Τις επόμενες είκοσι ημέρες θα κλιμακώσουμε τις εξορμήσεις μας και το άπλωμα της συμμετοχής. Στόχος μας είναι να ανέβουν στην Θεσσαλονίκη οι εκατοντάδες συμβασιούχοι που διαδήλωσαν τον Ιούλιο έξω από το Υπ. Υγείας και μαζί τους και άλλοι τόσοι μόνιμοι συνάδελφοι. Δίνουμε την μάχη να συμμετέχουν σε αυτήν την απεργία και οι Ενώσεις των γιατρών (ΟΕΝΓΕ, ΕΙΝΑΠ, ΕΝΙΘ) και θα τα καταφέρουμε να απλωθεί ακόμη περισσότερο αυτή η απεργία. Για όλους τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία, είτε είναι γιατροί είτε όχι, είτε είναι μόνιμοι είτε όχι. Και ακόμη καλύτερα να απλώσουμε αυτό το κίνημα για μαζικές προσλήψεις ενάντια στις απολύσεις σε όλο το Δημόσιο. Να παλέψουμε μαζί με τους εκπαιδευτικούς και τους εργαζόμενους στους Δήμους και τους χιλιάδες συμβασιούχους του ΟΑΕΔ.

Χρίστος Αργύρης

Συντονιστικό Νοσοκομείων

ΧΩΜΑΤΕΡΗ ΦΥΛΗΣ Το χρονικό ενός προαναγγεληθέντος θανάτου

Από τα «νταμπάνια» δηλ. την ταφή Άτων απορριμμάτων στο ΧΥΤΑ της Φυλής, εξαρτάται η Αττική των 4 εκατομμυρίων κατοίκων και των 66 Δήμων. Ο χώρος που βρίσκεται στα σύνορα Άνω Λιοσίων και Φυλής, ξεκίνησε το 1960 σαν μια από τις πολλές χωματερές του νομού.

Ήταν ένα παλιό λατομείο που ξεφορτώνανε χύμα κάθε είδους σκουπίδια και απόβλητα. Με τη δημιουργία του Ενιαίου Συνδέσμου των Δήμων το 1990, άρχισαν να θάβονται τα απορρίμματα. Το 2000, έγινε το δεύτερο ΧΥΤΑ Άνω Λιοσίων και από το 2003-2006 αποφασίστηκε η επέκτασή του στο Δήμο Φυλής. Το 2012, έγινε ανάθεση σε ιδιώτη της διαχείρισης των απορριμμάτων με 4 μονάδες επεξεργασίας τους.

Η εξουσιαστική μετάλλαξη στην ηγεσία της Περιφέρειας μεταξύ «Αλεπούδων» και «Λύκων», ξεκίνησε το 2000 με «το τίποτα» συνεχίζεται με «το καθόλου». Το 2014 η κα Δούρου (με την ιδιότητα της Περιφερειάρχου), ακύρωσε την ανάθεση της διαχείρισης των απορριμμάτων μέσω ΣΔΙΤ, ως ασύμβατη με τις ευρωπαϊκές αρχές. Από τότε και μέχρι το 2016, η Περιφέρεια ασχολήθηκε με την Αναθεώρηση του Περιφερειακού Σχεδιασμού, δηλαδή πρόβλεψη για 3 ΧΥΤΥ, έναν στο Γραμματικό με ΕΣΠΑ, δεύτερο στη Νότια Αττική και τρίτο στη Δυτική, αλλά χωρίς χωροθετήσεις, όσο αφορά τις δύο τελευταίες τοποθεσίες.

Κανένα από τα αυτά τα έργα δεν δημοπρατήθηκε. Δεν εγκρίθηκαν, ούτε ώριμα έργα με επιδοτήσεις ΕΣΠΑ για Σταθερούς Σταθμούς Μεταφόρτωσης Απορριμμάτων (βλέπε την άκαρπη προσπάθεια του Δήμου Αθηναίων και τις χαμένες εργατώρες όσων ασχολήθηκαν και στο τέλος πικράθηκαν). Η κα Δούρου, δηλαδή, εναντιώθηκε και στην προσπάθεια των Δήμων να διαχειριστούν μόνοι τους τα απορρίμματά τους, παρόλο που είχαν ήδη ξεκινήσει χωριστή συλλογή οργανικών σκουπιδιών και ανακυκλωμένων υλικών.

Η απάθεια, η προχειρότητα της αντιμετώπισης, η αδιαφορία, οδηγεί ακόμα μέχρι το τέλος της θητείας της, στο καθημερινό ξεφόρτωμα των απορριμμάτων. Ο ουρανός συνεχίζει να συννεφιάζει από τα σμήνη των γλάρων που εφορμούν στα απόβλητα. Από το 1960 μέχρι και σήμερα εξακολουθεί να είναι προσωρινή Διεύθυνση. Μιλάμε για την «ακολουθία» του ΤΙΠΟΤΑ.

Στις 31/7/19 έγινε κατάληψη της Περιφέρειας από σωματεία, φορείς, περιβαλλοντικές κινήσεις πολιτών, ιδιαίτερα της Δυτικής Αττικής μαζί με την ΠΟΕ – ΟΤΑ. Η κα Δούρου βρέθηκε

τον Ιούλιο του 2019 να επαναλαμβάνει τα λόγια της κας Αφρ.Μπιζά (Αντιπρόεδρου του ΕΔΣΝΑ), από το 2014: «Η χωρητικότητα του νέου κυττάρου του ΧΥΤΑ είναι 3.550.000 κυβικά μέτρα και εκτιμάται ότι θα διαρκέσει 1-1,5 χρόνια». Και μετά τι;

Μετά πάντα φταίνε: Η παραπληροφόρηση, η κινδυνολογία, τα ψέματα και η καταστροφολογία. Να θυμηθούμε την Ρόζα, όταν μιλούσε για τους παραλληλισμούς που χρησιμοποιεί το κράτος με τα καιρικά φαινόμενα και μεθοδευμένες επικινδυνότητες, μαύρες προφητείες, οι οποίες δεν έγιναν πραγματικότητα, αλλά αφήνουν κάθε περιθώριο στον νεοεκλεγέντα κο Πατούλη να καταγγέλλει το μηδενικό έργο που παραλαμβάνει. Μήπως ο ΧΥΤΑ Φυλής δεν αποτελεί πολιτικό ζήτημα;

Όχι δυστυχώς!!!

Δείχνει από μακριά ότι το «νέο» έρχεται στηριγμένο στα δεκανίκια «του παλιού» και η σήψη βαθαίνει. Υπάρχει σύμπτωση, συμπίεση, χορός ιδιωτών και κοινοπραξιών, όφελος υπεργολάβων που δεν θα έχουν πια καμία ευθύνη για τις συνέπειες των συνθηκών εργασίας, για τα εργατικά ατυχήματα και τις απολύσεις, σ αυτό που χαρακτηρίζεται μεγάλο «περιβαλλοντικό και οικονομικό σκάνδαλο».

Οι απευθείας αναθέσεις ή τα ΣΔΙΤ που αποτελούνται από την σύμπραξη του Δημόσιου και Ιδιωτικού φορέα, θα επιφέρουν πλήγματα και αποσταθεροποιήσεις, στους εργαζόμενους της καθαριότητας των Δήμων, στους εργαζόμενους στον ΧΥΤΑ αλλά και στους κατοίκους των Δήμων, κυρίως της Δυτικής Αττικής.

«Ρεαλιστική λύση» δεν μπορεί να δοθεί από το νέο Περιφερειάρχη και τη Ν.Δ, προς όφελος των εργαζομένων και των κατοίκων των 66 Δήμων της Αττικής.

Το ρήγμα των 40 μέτρων στην χωματερή τον περασμένο Ιούνιο, δημιούργησε ένα τεράστιο πρόβλημα, σχεδόν για ένα μήνα, στην αποκομιδή των απορριμμάτων σ όλους τους Δήμους της Αττικής και ιδιαίτερα της Αθήνας, ο οποίος είναι ο μεγαλύτερος παραγωγός απορριμμάτων. Όλοι ανεξαιρέτα οι Δήμοι απευθύνθηκαν σε εργολάβους (που σε οδηγεί η ανάγκη ή η κυβέρνηση της oligωρίας;) και φυσικά δεν μαθεύτηκε το γεγονός.

Η λύση θα επιβληθεί μόνο μέσα από μαζικές κινητοποιήσεις, καταθέσεις ολοκληρωμένων προτάσεων που θα προτάσουν το κοινωνικό όφελος και όχι την επιβίωση των μεγάλων πολιτικών κομμάτων και την ανάπτυξη μέσω μεγαλοεργολάβων ευεργετών του καθεστικού συστήματος.

Μαρία Αμπελιώτη

ΧΑΝΙΑ **Ενάντια στη σεξιστική βία**

Δεκάδες συμμετείχαν στη συγκέντρωση κατά της σεξιστικής βίας που πραγματοποιήθηκε στα Χανιά την Πέμπτη 8/8, με αφορμή το βιασμό και τη δολοφονία της αμερικανίδας βιολόγου Σούζαν Ίτον από τον 28χρονο Γιάννη Παρσκάκη.

“Το περιστατικό του βιασμού και της γυναικοκτονίας της Σούζαν Ίτον δεν είναι ένα και τυχαίο, μεμονωμένο γεγονός. Καθημερινά βλέπουν το φως της δημοσιότητας ανάλογα περιστατικά σεξιστικής βίας, γυναικοκτονιών και παρενοχλήσεων στους χώρους εργασίας, μέσα στην οικογένεια και αλλού, ενώ πολλά περισσότερα είναι αυτά που λόγω φόβου δεν γίνονται γνωστά” τονίζουν μεταξύ άλλων οι αγωνίστριες και οι αγωνιστές της **Ομάδας Γυναικών & ΛΟ-ΑΤΚΙ+** της δημοτικής κίνησης **«Ανταρσία στα Χανιά – Αντικαπιταλιστική Αριστερή Κίνηση για την Ανατροπή»** που συμμετείχαν στη συγκέντρωση.

“Η γυναίκα της εργατικής τάξης είναι εκείνη που ξανά, διεθνώς, θα μπει πρώτη στην ανεργία, θα δει πρώτη το μεροκάματό της να κόβεται, την περιθάλψη και την

8/8 Χανιά

φροντίδα να βαρύνει τις δικές της πλάτες ως συνέπεια των περικοπών των δημόσιων κοινωνικών δομών. Την ίδια στιγμή είναι εκείνη που μπορεί να απειληθεί με απόλυση λόγω εγκυμοσύνης, λόγω συνδικαλιστικής δράσης γιατί ‘τι τα θέλετε τώρα αυτά; ασχοληθείτε με την κουζίνα και τα παιδιά σας’ κλπ. Είναι αυτή που μπορεί να απορριφθεί από μια δουλειά με βάση την εμφάνισή της ή το αν θα ενδώσει στο πέσιμο του αφεντικού. Την ίδια στιγμή παρατηρούμε σε πολλές χώρες συντονισμένες επιθέσεις των κυβερνήσεων και της εκκλησίας στο δικαίωμά μας στην έκτρωση. Είτε μέσω επιβο-

λής νόμων απαγόρευσής τους είτε μέσα από τη διάλυση της δημόσιας Υγείας... Για εμάς είναι καθαρό πως καμία δεν πρέπει να μένει μόνη απέναντι σε τέτοιες επιθέσεις και πως η επαναστατική αριστερά πρέπει να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή ενάντια στην υποτίμηση ή και συγκάλυψη τέτοιων γεγονότων. Για μας είναι κοινός τόπος ότι ο φεμινιστικός αγώνας ενάντια στην γυναικεία καταπίεση και τον σεξισμό, συνδέεται με τον αντικαπιταλιστικό αγώνα” επισημαίνουν σε προκήρυξη που μοίρασαν στην κινητοποίηση τα μέλη της Ανταρσία στα Χανιά.

ΘΡΙΑΣΙΟ **Μπάτσοι στο νοσοκομείο**

Με μια νέα πρόκληση μεγαλώνει ο κατάλογος των αστυνομικών αυθαιρεσίων, αυτή τη φορά εις βάρος της γιατρού στο Θριάσιο Νοσοκομείο και προέδρου της ΟΕΝΓΕ, Αφροδίτης Ρέντζιου. Όπως καταγγέλει μερεύουσα ψυχίατρος Α.Ρέντζιου ζητήσε από αστυνομικό φρουρό κρατούμενου ασθενούς να μην οπλοφορεί μέσα στην ψυχιατρική κλινική του Θριάσιου νοσοκομείου γιατί αυτό εγκυμονεί κινδύνους για την ασφάλεια των ασθενών.

Η τραμπούκικη απάντηση του αστυνομικού ήταν τα “Ξέρεις ποιος είμαι εγώ;” και “δώσε μου τα στοιχεία σου”. Μάλιστα, όταν η γιατρός αρνήθηκε, ο αστυνομικός κάλεσε ενισχύσεις από την ομάδα ΔΙΑΣ με αποτέλεσμα να εισβάλλουν στην Ψυχιατρική Κλινική 5 ένοπλοι της ομάδας ΔΙΑΣ, οι οποίοι περικύκλωσαν κυριολεκτικά τη γιατρό, την απειλήσαν ότι θα τη συλλάβουν και θα την οδηγήσουν στο αυτοφωρο (την ώρα της εφημερίας της) για “απειθεία κατά της αρχής”. Κάποιοι μάλιστα κραύγαζαν “περάστε της χειροπέδες τώρα”! Αυτοί που παρανο-

μούσαν στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν οι ίδιοι οι μπάτσοι καθώς όπως προβλέπει η σχετική νομοθεσία, οι αστυνομικοί φρουροί κρατουμένων ασθενών πρέπει να εισέρχονται άοπλοι σε ειδικές μονάδες όπως οι ψυχιατρικές πτέρυγες. Τελικά, μετά την επιμονή της γιατρού και την παρέμβαση της διοίκησης του νοσοκομείου, η ομάδα των αστυνομικών υποχώρησε, καταγράφοντας το περιστατικό στο αστυνομικό δελτίο.

“Αυτό το απαράδεκτο συμβάν δεν είναι μεμονωμένο. Έχουμε καταγγείλει και στο παρελθόν παρόμοιες πρακτικές αστυνομικών που απειλούν συναδέλφους, παρεμβαίνουν στο έργο τους, τους εξαναγκάζουν να εξετάσουν ασθενείς παρουσία ενστόλων” θυμίζει η ΟΕΝΓΕ σε ανακοίνωσή της για το περιστατικό και ξεκαθαρίζει ότι “Δεν περιμένουμε από τις δυνάμεις καταστολής να κατανοήσουν τι μπορεί να προκαλέσει σε ψυχικά ασθενείς ακόμα και η θέα τόσο των αστυνομικών στολών όσο και όπλων. Ένα όμως είναι βέβαιο... Θα μας βρουν μπροστά τους”.

Κινητοποίηση στο Υπ. Παιδείας

Σε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας τη Δευτέρα 26/8, στις 11πμ, στο Υπουργείο Παιδείας, καλεί η Πρωτοβουλία αναπληρωτών – ωρομίσθιων & ελαστικά εργαζόμενων στην εκπαίδευση. Βασικό αίτημα της κινητοποίησης είναι να μη μείνει κανείς εκτός πινάκων αναπληρωτών.

“Βρισκόμαστε λίγο πριν το άνοιγμα των σχολείων και περνάμε την μέρα μας πάνω από ένα υπολογιστή προσπαθώντας να καταλάβουμε πότε θα κάνουμε αιτήσεις, πότε θα δηλώσουμε περιοχές και το σημαντικότερο πότε και αν θα δουλέψουμε. Όλα αυτά τα ερωτήματα μας βασανίζουν καθημερινά και δεν υπάρχει ούτε μια επίσημη απάντηση από το Υπουργείο Παιδείας” υπογραμμίζει μεταξύ άλλων το κάλεσμα και συνεχίζει “Η τακτική της νέας κυβέρνησης γνωστή... επιδιώκει οι φετινές προσλήψεις αναπληρωτών να γίνουν με τους πίνακες του 2018 – 2019, όπως αυτοί συγκροτήθηκαν τον Απρίλιο του 2018! Εάν συμβεί αυτό χιλιάδες συνάδελφοι θα χάσουν πολλούς μήνες προϋπηρεσίας και πολλοί ακόμα θα μείνουν εκτός πινάκων. Κάτι τέτοιο δεν θα το επιτρέψουμε”.

ΚΕΕΡΦΑ Ώρα για κλιμάκωση της πάλης ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό

Το αντιφασιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα κατέγραψε μια μεγάλη νίκη με το πέταγμα έξω από τη Βουλή των ναζιστών της Χρυσής Αυγής. Σκίστηκε επιτέλους ο μανδύας του νόμιμου κοινοβουλευτικού κόμματος, κάτω από τον οποίο ο φύρερ Μιχαολιάκος επιχειρούσε να προστατεύσει τους υπόδικους ναζιστές δολοφόνους και μαχαιροβγάλτες. Τώρα απολογούνται ως έκπτωτοι βουλευτές, μαυρισμένοι από τη λαϊκή ψήφο.

Αυτή η ήττα της Χρυσής Αυγής επισφράγισε μια πορεία συστηματικής δράσης και αντίστασης σε κάθε πρόκληση στις γειτονιές, στα σχολεία και στους εργασιακούς χώρους. Οι μαζικές ενωτικές απαντήσεις του αντιφασιστικού κινήματος σε δολοφονικές επιθέσεις της Χρυσής Αυγής κατά αγωνιστών και μεταναστών, κατά των προσφυγόπουλων στα σχολεία, κατά δικηγόρων της Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της ΧΑ, είναι οι δράσεις τους απομόνωσαν και όχι η ανύπαρκτη “αντιφασιστική συνέπεια” του Δένδια.

Αυτή η ήττα είναι σημαντική και δεν σηκώνει υποβάθμιση. Η Χρυσή Αυγή ήταν διεθνώς η ναυαρχίδα της ακροδεξιάς, που σηματοδότησε την άνοδο της φασιστικής απειλής το 2010-2012. Τμήματα της άρχουσας τάξης, όπως εφοπλιστές, κατασκευαστές στη Ζώνη Περάματος, βαρώνοι των ΜΜΕ, θύλακες του κρατικού μηχανισμού στα σώματα ασφαλείας και το στρατό βρέθηκαν να τη στηρίζουν προκλητικά και αποκάλυπτα αλλά και να την χρηματοδοτούν ως ελπίδα φραγμού στην ορμητική άνοδο του εργατικού κινήματος και της αριστερής ριζοσπαστικοποίησης στα χρόνια των αγώνων ενάντια στα μνημόνια.

Δε σηκώνει όμως και κανένα εφησυχασμό. Ακόμα και αν κάθε τόσο μπορούμε να χαιρόμαστε με το συνεχόμενο κλείσιμο γραφείων-ορμητηρίων της Χρυσής Αυγής, τις μεγάλες διασπάσεις και αποχωρήσεις ακόμη και νεοεκλεγμένων στην Ευρωβουλή και τους Δήμους, το κλείσιμο ακόμη και του επίσημου σάιτ. Θα χρειαστεί κλιμάκωση στους δρόμους, στα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα και στην τελική ευθεία της δίκης με την απολογία Μιχαολιάκου και των άλλων ηγετικών στελεχών της Χρυσής Αυγής.

Πάνω απ' όλα, δεν ξεχνάμε ότι οι κυβερνήσεις που έπαιξαν το χαρτί του ρατσισμού, της ΕΕ-φρούριο, των φραχτών και των στρατοπέδων προσφύγων, της FRONTEX στο Αιγαίο και τη Μεσόγειο ήταν αυτές που τους άνοιξαν το δρόμο και μπορούν ξανά να δημιουργήσουν συνθήκες να ξεπεταχτούν. Ο ρατσισμός των κυβερνήσεων και οι πολιτικές “νόμου και τάξης”, η εγκληματοφοβία και η ισλαμοφοβία είναι το θερμικό που εκκολάπτει τον φασισμό και την ακροδεξιά. Ο Βελόπουλος είναι παρών στη Βουλή και οι διαλυμένοι χρυσαυγίτες δεν θα παραιτηθούν αυτόματα από νέες επιθέσεις.

Δεν ξεχνάμε ότι η ΝΔ είναι το κόμμα, που το 2012 με τις ρατσιστικές επιχειρήσεις σκούπα του Δένδια κατά των μεταναστών, τον “Ξένιο Δία” του 2012, άνοιξε διάπλατα την πόρτα στους χρυσαυγίτες: συνεργασίες της ΕΛΑΣ με

τις επιτροπές αγανακτισμένων του Αγίου Παντελεήμονα και της Πάτρας, η Αμυγδαλέζα και οι βασανισμοί μεταναστών στα αστυνομικά τμήματα. Μια άθλια κληρονομιά που δεν την ξήλωσε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν βρέθηκε στη κυβέρνηση αλλά με τη ρατσιστική συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας τη συνέχισε. Η συνεργασία φασιστών ΕΛΑΣ ήλθε στο φως με τη δίκη της ΧΑ, όμως κανένας αστυνομικός δεν την πληρώνει, ούτε δικάζεται. Αντίθετα, ο Κορκονέας, δολοφόνος του Αλέξη Γρηγορόπουλου, είναι ελεύθερος, ενώ ο Χρυσοχοϊδης παραληρεί για την “ανάγκη πάταξης της ανομίας στο άβατο των Εξαρχείων” και ο Μητσοτάκης καταργεί με νόμο το άσυλο στα ΑΕΙ.

Σύγκρουση

Χωρίς την σύγκρουση με τις ρατσιστικές πολιτικές, που δείχνουν το αποτρόπαιο πρόσωπο τους στην Ευρώπη, τις ΗΠΑ και την Ελλάδα, δεν θα μπορέσουμε να κλείσουμε οριστικά το δρόμο στην επανάκαμψη της Χρυσής Αυγής και των άλλων φασιστικών μορφωμάτων.

Ο Χρυσοχοϊδης κινείται στους ρυθμούς Σαλβίνι. Προχώρησε σε επίσκεψη στα συνοριακά φυλάκια του Έβρου όπου έκανε δηλώσεις ότι θα θωρακίσει παραπέρα την φύλαξη των συνόρων. Την ίδια ώρα, η κατάργηση του Υπουργείου Μετανάστευσης και η μεταφορά του στο Υπερυπουργείο Δημόσια Τάξης του Χρυσοχοϊδη προετοιμάζει την εφαρμογή των νέων σκληρότερων μέτρων που έχει εξαγγείλει η ΝΔ, όπως το άνοιγμα πολλών στρατοπέδων συγκέντρωσης μεταναστών, οι απελάσεις προσφύγων με την εξέταση των αιτήσεων ασύλου fast track και η λήξη του προγράμματος ΕΣΤΙΑ-στέγασης προσφύγων που θα αφήσει στο δρόμο χιλιάδες πρόσφυγες.

Ο Κικίλιας θέλει να πάρει τη ρεβάνς από το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες, που αγκαλιάστηκε και από τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία και τα σχολεία με τις ρατσιστικές εγκυκλίους, πρώτα για την κατάργηση απόδοσης ΑΜΚΑ σε όλους όσους δεν έχουν χαρτιά και τώρα με νέα εγκύκλιο με πρόσχημα τους

νουν από δίψα, αφού έμειναν πάνω από 5 μέρες καθηλωμένοι σε βάρκες χωρίς νερό. Όμως τα σχέδια του Σαλβίνι ακυρώθηκαν από το κίνημα αλληλεγγύης, που απλώθηκε στην Ιταλία, την Αυστρία και τη Γερμανία, με μαζικές διαδηλώσεις. Ιταλικά δικαστήρια επέτρεψαν την είσοδο των καραβιών και η πολιτική κρίση βρήκε τον Σαλβίνι σε άμυνα και υποχώρηση.

Είναι ώρα λοιπόν για μεγάλη κλιμάκωση της πάλης του αντιρατσιστικού και του αντιφασιστικού κινήματος, που θα οδηγήσει στο να ολοκληρωθεί το πλήρες τσάκισμα της Χρυσής Αυγής αλλά και να κλείσει το δρόμο στις ρατσιστικές πολιτικές, που ξεδιπλώνει η ΝΔ του Μητσοτάκη, με τους Χρυσοχοϊδη, Κικίλια και Μπακογιάννη.

Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε τρία βήματα-σταθμούς άμεσα:

Ο πρώτος σταθμός, είναι ο αντιφασιστικός Σεπτέμβρης, με τη μαζική κινητοποίηση στο Κερατσίνι, στις 18 Σεπτέμβρη, στα 6 χρόνια από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Κάθε σωματείο, φοιτητικός σύλλογος, κοινότητα μεταναστών και κίνηση αλληλεγγύης, κινήματα ΛΟΑΤΚΙ και αντίστασης στη καταπίεση των γυναικών, όλες οι δυνάμεις της αριστεράς, χρειάζεται να δώσουν δυναμικό παρόν, απαιτώντας να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί και να έχουν ανθρώπινη υποδοχή όλοι οι πρόσφυγες.

Ο δεύτερος, είναι η οργάνωση μαζικής κινητοποίησης με τη συμμετοχή συνδικάτων και φοιτητών, με στάσεις εργασίας και αποχές, την ημέρα, που θα απολογείται ο Μιχαολιάκος στη δίκη της Χρυσής Αυγής, για να ακουστεί δυνατά η φωνή μας στο δικαστήριο, για την καταδίκη όλης της ναζιστικής συμμορίας.

Ο τρίτος, είναι η Πανελλαδική Συνέλευση και η Διεθνής Συνάντηση της ΚΕΕΡΦΑ στη Νομική, στις 12 Οκτώβρη. Είναι η ευκαιρία, για μια μεγάλη συζήτηση, για το πώς θα τσακίσουμε οριστικά το φασισμό και θα ξηλώσουμε τις ρατσιστικές πολιτικές, φράζοντας το δρόμο στο Μητσοτάκη.

Πέτρος Κωνσταντίνου

Ο Μητσοτάκης βάζει εγκάθετους στους Δήμους

Οι εγκάθετοι στους Δήμους θα πάρουν τη μαχητική απάντηση που τους αξίζει!

Ο νόμος για το “επιτελικό κράτος” με τον οποίο ο Μητσοτάκης είχε αναγγείλει ότι θα εξασφαλίσει την “κυβερνησιμότητα” των Δήμων και των Περιφερειών από τις συνέπειες της απλής αναλογικής, με την οποία έγιναν οι εκλογές στις 26 Μάη είναι ένα αντιδραστικό εργαλείο κατασκευής πλαστών πλειοψηφιών στα χέρια Δημάρχων και περιφερειάρχων.

Προχωράει στον ορισμό κυριολεκτικά εγκάθετων πλειοψηφιών, που ξεπερνούν τα 3/5 στα όργανα διοίκησης των Δήμων, την Οικονομική επιτροπή και την Επιτροπή Ποιότητας Ζωής. Σε αυτές τις επιτροπές θα υπάρχουν οι πλειοψηφίες στα χέρια των Δημάρχων και των περιφερειάρχων για να ξεπουλήσουν την περιουσία των Δήμων, να συνάψουν συμβάσεις με ιδιώτες, να αλλάξουν όρους συμβάσεων, να προχωρήσουν σε προσλήψεις και απολύσεις, να διαμορφώσουν τον προϋπολογισμό και να αποφασίσουν για τα δημοτικά τέλη και το τεχνικό πρόγραμμα έργων. Με τη μετάθεση των αποφάσεων από το δημοτικό συμβούλιο στις επιτροπές, αφαιρούν τη δυνατότητα να μετατρέπεται το δημοτικό συμβούλιο σε πεδίο, όπου με μεγαλύτερη ευκολία θα μπορούν ακόμη και να καταψηφιστούν αντεργατικές αποφάσεις και περικοπές δικαιωμάτων των δημοτών κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων.

Συνέχεια στη σελίδα 10

Η ατέλειωτη κρίση ενός καπιταλισμού - ζομπι

Η απειλή μιας νέας παγκόσμιας οικονομικής ύφεσης έχει γίνει πια καθημερινή είδηση στα ΜΜΕ. Η πιο έγκυρη οικονομική εφημερίδα, οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς δημοσίευσαν μέσα στον Αύγουστο ένα άρθρο με τίτλο “Προσδεθείτε για την παγκόσμια βουτιά”. Η εικονογράφηση που το συνόδευε είχε τίτλο “Καλοκαίρι του τρόμου”. Δέκα χρόνια μετά το ξέσπασμα της μεγαλύτερης κρίσης, η παγκόσμια οικονομία σέρνεται στο χείλος μιας νέας καταστροφικής αποτυχίας. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, το να θυμηθούμε τον Κρις Χάρμαν και το έργο του δεν είναι απλά επετειακό αφιέρωμα. Ο επαναστάτης που χαρακτήρισε τον καπιταλισμό σαν ένα σύστημα-ζόμπι επαληθεύεται από τις εξελίξεις. Πάνω στην κληρονομιά που μας άφησε μπορούμε να χτίσουμε την αντιμετώπιση που χρειάζεται για να απαλλαγούμε από αυτό το νεκροζώντανο σύστημα.

στην κρίση του 2008 αλλά και γενικότερα να δώσει μια πειστική εξήγηση γιατί το σύστημα, που υποτίθεται είναι το τελειότερο δημιούργημα του ανθρώπου, μπαίνει επανειλημμένα σε κρίσεις από τη γέννησή του μέχρι σήμερα. Αντίθετα, η θεωρία του Μαρξ προσφέρει το μοναδικό επιστημονικό πλαίσιο κατανόησης και τα εργαλεία για να κατανοήσουμε τη δυναμική του συστήματος.

Γι’ αυτό το λόγο ο Χάρμαν αφιέρωσε το πρώτο μέρος του βιβλίου στην εξέταση των βασικών εννοιών της θεωρίας του Μαρξ για τον καπιταλισμό. Πρόκειται για μια «επιτροπή» στον Μαρξ και σε έννοιες

όπως η αξία, η υπεραξία, η εκμετάλλευση το κέρδος, η εργασία και το χρήμα, τη συσώρευση κεφαλαίου και τον ανταγωνισμό των κεφαλαίων. Ο Χάρμαν δεν αρκείται να επαναλάβει αυτές τις βασικές έννοιες σαν να γράφει ένα αποσπασμένο «εγχειρίδιο». Μπαίνει στον κόπο να εξετάσει και να συζητήσει όλες τις αντιρρήσεις και τις αμφισβητήσεις τους, τόσο από τους αντιπάλους της μαρξιστικής θεωρίας, όσο και από κάμποσους θεωρητικούς που τοποθετούσαν τον εαυτό τους στο μαρξιστικό ρεύμα.

Ταυτόχρονα, ο Χάρμαν «χτίζει» πάνω στις έννοιες και τη μέθοδο του Μαρξ για να συνεχίσει εκεί που

σταμάτησε ο μεγάλος θεωρητικός. Τα κεφάλαια «Πέρα από τον Μαρξ, μονοπώλιο πόλεμος και κράτος» και «Οι κρατικές δαπάνες και το σύστημα» είναι πολύτιμα από κάθε άποψη. Οι κρατικές δαπάνες όπως οι γιγάντιοι εξοπλισμοί ή το «κράτος πρόνοιας» δεν υπήρχαν την εποχή του Μαρξ και κάθε σύγχρονη μαρξιστική ανάλυση πρέπει να τις εξηγήσει, αν θέλει να εξηγήσει επαρκώς, ένα σύστημα που αλλάζει διαρκώς.

Ιστορία

Επίσης, αυτά τα κεφάλαια αποτελούν τη γέφυρα για το δεύτερο και τρίτο μέρος του βιβλίου, που ανα-

λύουν την ιστορία του καπιταλισμού τον 20ο αιώνα και την «νέα παγκόσμια ασάθεια» που άνοιξε ο ο 21ος αιώνας. Σε αυτά τα μέρη η ιστορία και η θεωρία συνδυάζονται για να δώσουν απαντήσεις σε βασικά ερωτήματα. Πώς έφτασε ο καπιταλισμός στη Μεγάλη Ύφεση της δεκαετίας του '30, στον παγκόσμιο πόλεμο και μετά στις δεκαετίες της μεταπολεμικής άνθησης;

Για κάποιες δεκαετίες μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, η κυρίαρχη «ορθοδοξία», που επηρεαζόταν από το έργο του Κέυνς, υποστήριζε ότι η κρατική παρέμβαση στην οικονομία έχει απαλλάξει το σύστημα από την τάση του προς τις

κρίσεις, και μπορούσε να συμβιβαστεί τα συμφέροντα και των καπιταλιστών και των εργατών. Αυτή η μακαριότητα έγινε θρύφαλο με το ξέσπασμα της κρίσης της δεκαετίας του '70. Ο «κεύνσιανισμός» κρίσεων, ενώ παλιότερα έδινε νέες ανσες ζωής σε όσα κεφάλαια παρέμεναν όρθια, τώρα απειλεί να τα τραβήξει κι αυτά στην πτώση. Η παροχή 'οξυγόνου' από το κράτος μπορεί να αποτρέψει την πλήρη κατάρρευση του συστήματος, όμως δεν μπορεί να αποκαταστήσει τη μακροχρόνια ζωτικότητα του. Στην καλύτερη περίπτωση τέτοια γιατρικά προκαλούν ένα σύντομο διάλλειμα πυρετώδους αγαλ-

λίαςης πριν ακολουθήσει μια ακόμα κατάρρευση. Και το κόστος αυτών των γιατρικών που κρατούν στη ζωή το σύστημα αργά ή γρήγορα οδηγούν τις δυνατότητες του κράτους στα όρια τους».

Αυτές οι γραμμές θα μπορούσαν να είχαν γραφτεί σήμερα.

Νεκροθάφτης

Ο καπιταλισμός είναι ένα «Σύστημα εκτός ελέγχου» όπως εξηγεί ο Χάρμαν στο τέταρτο μέρος του βιβλίου. Δεν είναι μόνο οι ανταγωνισμοί και οι κρίσεις που το φανερώνουν. Σε ένα εντυπωσιακό κεφάλαιο με τίτλο «τα νέα όρια του κεφαλαίου» ο Χάρμαν εξηγεί για παράδειγμα τη σχέση του καπιταλισμού με την κλιματική αλλαγή και την περιβαλλοντική καταστροφή.

Το ζήτημα είναι «Ποιος μπορεί να ανατρέψει το σύστημα και να αλλάξει τον κόσμο;» - το ερώτημα που θέτει ο τίτλος του τελευταίου κεφαλαίου του βιβλίου. Για τον Χάρμαν η απάντηση είναι ξεκάθαρη: η εργατική τάξη παραμένει ο «ιστορικός νεκροθάφτης» του καπιταλισμού. «Η θέση αυτή του Μαρξ έχει αμφισβητηθεί ακόμα περισσότερο από την ανάλυσή του για την οικονομική δυναμική του συστήματος», γράφει ο Χάρμαν, για να καταπιστεί με μια σειρά θεωρίες που κοινή συμπεράσμα έχουν τον «αποχαιρετισμό» στην εργατική τάξη.

Δεν αρκείται να αποδείξει, με λεπτομερή στοιχεία, ότι η εργατική τάξη είναι μεγαλύτερη από κάθε άλλη στιγμή στην πορεία του καπιταλισμού και πιο δυνατή. Εξηγεί τη δυναμική που την κάνει «τάξη για τον εαυτό της», ενεργό υποκείμενο της ανατροπής του συστήματος: «για τον καπιταλισμό θα γίνεται ολοένα και πιο δύσκολο να διασφαλίσει τον έλεγχο του μόνιμα... Η ίδια η ανήσυχη φύση του δεν αφήνει τη δυνατότητα σε όσους εκμεταλλεύεται να παραμένουν ικανοποιημένοι για μεγάλα χρονικά διαστήματα...».

Οι στιγμές που οι άρχουσες τάξεις «δεν μπορούν να κυβερνάνε όπως παλιά» και οι από κάτω «δεν θα ανέχονται να κυβερνιούνται όπως παλιά» θα γίνονται πιο συχνές. Για τον Χάρμαν, που η αναφορά του είναι ο Λένιν, το κρίσιμο ρόλο θα τον παίξει η διαμόρφωση μιας πολιτικής δύναμης «που θα έχει την ικανότητα να κερδίζει μαζί και την υποστήριξη στην ιδέα της ριζικής αναδιοργάνωσης της κοινωνίας» και που θα είναι έτοιμη «σε κρίσιμες στιγμές να παίρνει την πρωτοβουλία και να οδηγεί τις μάζες στη μάχη για να επιβάλλουν αυτή την αλλαγή».

Λέανδρος Μπόλαρης

Μια επαναστατική κληρονομιά

Όταν ο Κρις Χάρμαν (γεννήθηκε το 1942) πέθανε ξαφνικά τον Νοέμβριο του 2009 ενώ συμμετείχε σε σειρά εκδηλώσεων Αιγύπτιαν επαναστατών μαρξιστών στο Κάιρο, είχε πίσω του πάνω από σαράντα χρόνια επαναστατικής πολιτικής δράσης και θεωρητικής έρευνας και προσφοράς. Αυτά τα δυο ήταν αεχώριστα.

Ήδη από τη δεκαετία του '60 όταν βρέθηκε στο κέντρο της ομάδας των επαναστατών στο LSE του Λονδίνου, στην περίοδο της «παγκόσμιας έκρηξης του '68». Η προσπάθεια να χτιστεί μια επαναστατική οργάνωση στη δράση (οι **Διεθνείς Σοσιαλιστές**, από τους οποίους προέρχεται το σημερινό **SWP**) σήμαινε και μια ολόκληρη θεωρητική συμβολή στις συζητήσεις και τις αντιπαράθεσεις που άνοιγαν εκείνο το διάστημα.

Οι παρεμβάσεις του Χάρμαν σε δυο ζητήματα, τον σοσιαλισμό και τη φύση των «ανατολικών» καθεστώτων και του επαναστατικού κόμματος έπαιξαν καθοριστικό ρόλο στη διαμόρφωση της **Διεθνούς Σοσιαλιστικής Τάσης**. Είναι κείμενα που διατηρούν τη ζωντάνια τους και σήμερα: για παράδειγμα αυτό με τίτλο **«Πώς χάθηκε η Ρώσικη Επανάσταση»** που γράφτηκε το 1967 και το κείμενο «Κόμμα και Τάξη» που γράφτηκε το 1968.

Ήταν η εποχή που οι αναζητήσεις μια γενιάς που έμπαινε ορμητικά στη μάχη για να αλλάξει τον κόσμο, άνοιγε και τα δυο ζητήματα. Είναι η Ρωσία σοσιαλισμός; Και αν όχι ποια είναι η εναλλακτική; Η Κίνα του Μάο; Μια αριστερή, ριζοσπαστική κυβέρνηση; Και συνολικότερα τι είναι σοσιαλισμός και ποιος τον χτίζει; Και αν τα ανατολικά καθεστώτα αναπαράγουν όλες τις ιεραρχικές και καταπιεστικές δομές του καπιταλισμού μήπως η ρίζα βρίσκεται στην ίδια την ιδέα του επαναστατικού κόμματος;

Απαντήσεις

Είναι ερωτήματα που επανέρχονται με διαφορετικές μορφές και αφορμές κάθε φορά που το κίνημα και η Αριστερά μπαίνει σε σταυροδρόμια. Και οι απαντήσεις του Χάρμαν είναι πολύτιμες. Η «απελευθέρωση της εργατικής τάξης είναι έργο της ίδιας» και τον σοσιαλισμό θα τον χτίσουν οι εργάτες, όχι κάποιοι «σωτήρες» που έχουν μεγάλους πυραύλους ή υπουργικές καρέκλες. Και για να φτάσει η εργατική τάξη σε αυτή τη νίκη, χρειάζεται τα πιο συνειδητά, τα πιο μαχητικά τμήματά της να οργανωθούν σε ένα ξεχωριστό κόμμα.

Το έργο του Χάρμαν «παρακολουθεί» την πορεία του καπιταλισμού και της ταξικής πάλης από τότε μέχρι το θάνατό του. Και ήταν προϊόν της καθημερινής του εμπλοκής στην πολιτική δράση για παράδειγμα σαν διευθυντής για πολλά χρόνια της βδομαδιακής εφημερίδας του SWP. Το βιβλίο Καπιταλισμός Ζόμπι δεν θα ήταν το ίδιο αν δεν βασιζόταν σε μια επίμονη συστηματική προσπάθεια δεκαετιών, μέσα από άρθρα στην επιθεώρηση **International Socialism** ή με βιβλία όπως το **«Εξηγώντας την Κρίση»** (Explaining the Crisis, 1984) ή το **«Οικονομία του Τρελοκομείου»** (Economics of the Madhouse, 1995).

Ο Κρις Χάρμαν φρόντιζε, με τεράστια υπομονή και επιμονή, με έναν αξιοθαύμαστο πλούτο ιστορικής γνώσης, να προμηθεύει τους συντρόφους του με τα καλύτερα ιστορικά παραδείγματα που μπορούσαν να βοηθήσουν στην κατανόηση των δυσκολιών της επαναστατικής δράσης μέσα στις μεταβαλλόμενες συνθήκες. Το βιβλίο για την Γερμανική Επανάσταση (που επίσης κυκλοφορεί από το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο) και γράφτηκε το 1982 είναι ένα ιδιαιτέρως πολύτιμο παράδειγμα αυτής της προσπάθειας.

Ο Χάρμαν αντλούσε από ένα εντυπωσιακό πλούτο γνώσεων και την ολόπλευρη κατανόηση της μεθόδου του ιστορικού υλισμού στο έργο του. Ποτέ δεν έγινε ακαδημαϊκός αλλά συμβολές του, όπως για παράδειγμα στη μακρόχρονη συζήτηση για το πέρασμα από τη φεουδαρχία στον καπιταλισμό, σήμερα έχουν τη θέση τους στις δουλειές πολλών μαρξιστών ακαδημαϊκών. Αυτά τα χαρακτηριστικά τα βρίσκουμε συμπυκνωμένα σε ένα ακόμα εντυπωσιακό βιβλίο του τη **«Λαϊκή Ιστορία του Κόσμου»** (A Peoples' History of the World, 1999). Σε αυτό το βιβλίο που ξεκινάει από την προϊστορία για να φτάσει στο σήμερα, ο Χάρμαν επέμενε:

«Η εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο θα χρειαστεί ξανά το επαναστατικό κόμμα μέσα στον 21ο αιώνα, εάν δεν θέλουμε η ανθρωπότητα σαν σύνολο να αντιμετωπίσει την καταστροφή. Αυτή η ανάγκη μπορεί να καλυφτεί μόνο εάν υπάρχουν άνθρωποι που θα βάλουν για τον εαυτό τους αυτό το καθήκον»

Συνέχεια
από τη σελίδα 7

Για να κάνει ακόμη πιο ισχυρές τις πλειοψηφίες των Δημάρχων επιτρέπει τη σύμπραξη παρατάξεων, μόνο με την πλειοψηφούσα παράταξη του Δημάρχου και δεν επιτρέπει την αποχώρηση αντιδημάρχων και την προσχώρηση τους στην αντιπολίτευση. Πρακτικά επιτρέπει στους δεξιούς “αντάρτες” να γυρίσουν πίσω στο μαντρί.

Καθόλου τυχαίο, που σε αυτό το αντιδημοκρατικό έκτρωμα υπήρχε και η κατάργηση του ασύλου για τα ΑΕΙ. Μόνο η χούντα, ο Μεταξάς και ο Τσολάκογλου διόριζαν εγκαθетуους στους Δήμους, Δημάρχους, δημοτικούς συμβούλους και μέλη επιτροπών! Ο Μητσοτάκης έκανε το πρώτο βήμα, διορίζοντας εγκαθетуους στις επιτροπές!

Στους ένδεκα δημοτικούς συμβούλους των επιτροπών, κατοχυρώνονται έξι στην πλειοψηφία του Δημάρχου, με αποτέλεσμα η αντικαπιταλιστική αριστερά να βρεθεί στο στόχαστρο του αποκλεισμού.

Όμως λογαριάζουν χωρίς στον ξενοδόχο! Θα βρουν μπροστά τους ένα ολόκληρο κίνημα εργαζόμενων και νεολαίας, εκπαιδευτικών, μαθητών και γονιών, κόσμου στις γειτονιές που αγωνίζεται για το περιβάλλον και τους ελεύθερους χώρους, που στηρίζει τους πρόσφυγες και τους μετανάστες και παλεύει ενάντια στο φασισμό. Ένα κίνημα που δεν χωρά σε λογικές αναπλάσεων, “νόμου και τάξης, ανάπτυξης για χάριν των κερδών των ιδιωτών, της τουριστικής βιομηχανίας και του κεφαλαίου για των οποίων τα συμφέροντα θα τα δώσει όλα ο Μπακογιάννης.

Η “Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας” θα δώσει τη μάχη, ενωτικά μαζί με όλη την αριστερά και τα κινήματα, για να τους κλείσουμε το δρόμο, όσες αντιδραστικές αποφάσεις και αν επιχειρήσουν περάσουν ακόμη και με το θεσμοποιημένο πραξικόπημα υπονόμευσης των δημοτικών συμβουλίων.

Πέτρος Κωνσταντίνου
δημοτικός σύμβουλος
Αθήνας με την Ανταρσία
στις Γειτονιές της Αθήνας

Νίκη Αργύρη

Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας

Τα αποτελέσματα των δημοτικών και βουλευτικών εκλογών βάζουν νέα καθήκοντα στην αντικαπιταλιστική αριστερά. Έχουμε να αντιμετωπίσουμε στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό και σε μια σειρά δήμους την εκλογή της ΝΔ. Αφετηρία μας είναι ότι και στις γειτονιές μας, ο κόσμος της Αριστεράς είναι συντριπτική πλειοψηφία που μπορεί να τσακίσει τα σχέδια της ΝΔ και του κάθε Μπακογιάννη. Στο κέντρο της Αθήνας βγαίνουμε με ένα αποτέλεσμα 6.800 ψήφων για την Ανταρσία στις γειτονιές της Αθήνας, ένα 3.35%. Είναι τεράστια επιτυχία της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Με αυτό τον κόσμο έχουμε να δώσουμε τη συνέχεια.

Προεκλογικά ακουγόταν ένα πράγμα από τη ΝΔ, που ήταν καραμέλα και του Τσίπρα και του Ηλιόπουλου και όλων, η λέξη ανάπτυξη προς όφελος της μεσαίας τάξης. Τι σημαίνει αυτό; Αναπλάσεις, στο βωμό του κέρδους να δώσουν ό,τι ελεύθερο χώρο υπάρχει, το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού, το Βοτανικό, το μητροπολιτικό πάρκο στο Γουδή. Είναι επιλογές της τοπικής αυτοδιοίκησης, να δίνουν λεφτά από τον προϋπολογισμό των ταμείων των δήμων, όχι στα αντιπλημμυρικά και τα αντιπυρικά έργα και τις υπηρεσίες που χρειάζονται, αλλά στους επιχειρηματίες και τα κεφάλαια.

Χρειάζονται απαντήσεις την επόμενη περίοδο σε όλα αυτά. Το ότι υπάρχει ένα διεθνές κίνημα που εξαπλώνεται και εξεγείρεται για την κλιματική αλλαγή, που λέει φταίει αυτό το σύστημα, φταίει ο καπιταλισμός, είναι κάτι που η αντικαπιταλιστική αριστερά, μέσα από το εργατικό κίνημα, πρέπει να αξιοποιήσει για μια απεργιακή 20 Σεπτέμβρη.

Ακόμα και προεκλογικά η εργατική τάξη δεν σταμάτησε να παλεύει. Και ένας από τους λόγους που η εργατική τάξη στήριξε το ψηφοδέλτιο της αντικα-

Σεραφείμ Ρίζος

Ανταρσία στα Χανιά

Οι επιτυχίες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς δεν ήταν «μόνο» στις ναυαρχίδες του εφοπλισμού και του εμπορίου, ήταν και στις ναυαρχίδες του τουρισμού. Κατορθώσαμε για μια ακόμα φορά και στα Χανιά να κερδίσουμε έδρα στο δημοτικό συμβούλιο.

Οι μάχες που έχουμε μπροστά μας είναι πολλές και φαίνονται από τις πρώτες κιόλας μέρες της νέας κυβέρνησης. Το δείχνει η Κεραμέως όταν λέει ότι δεν θα αφήσουμε κανένα παιδί εκτός παιδικών σταθμών. Και εννοεί, φροντίζοντας ο πρώτος που θα συναντήσει να είναι ο Πατούλης, ότι θα χρησιμοποιήσει το μισό νόμο που έφτιαξε η προηγούμενη κυβέρνηση για να τα χαρίσει όλα στους ιδιώτες ή να βάλει βάουτσερ στα νηπιαγωγεία. Το δείχνουν οι πρόσφατες πλημμύρες στη Χαλκιδική. Ζήσαμε αντίστοιχη κατάσταση τον περασμένο Γενάρη, όταν κατέβηκε το μισό βουνό από κατολίσθηση. Γιατί οι ξενοδόχοι είχαν κάνει την επιλογή να χτίσουν πάνω στα ρέματα, γιατί οι περικοπές είχαν ρημάξει την πολιτική προστασία.

Το δείχνουν οι γυναικοκτονίες. Η γυναικοκτονία της βιολόγου στα Χανιά ήταν η δέκατη της χρονιάς, φέρνοντας τα ζητήματα της γυναικείας καταπίεσης στην ημερήσια διάταξη. Το δείχνει ο Βρούτσης και η κατάργηση του ΑΜΚΑ για τους πρόσφυγες που θα ανοίξει και το ζήτημα εγγραφής των παιδιών

Να συνεχίσουμε

πιταλιστικής αριστεράς ήταν γιατί ήταν στήριγμα στους εργατικούς αγώνες. Στο δήμο της Αθήνας είχαμε μια σειρά απεργιακές μάχες. Έβγαιναν λίγες μέρες πριν τις εκλογές στο κέντρο της πόλης απεργίες των συμβασιούχων στον Άγιο Σάββα και άλλα νοσοκομεία, ενάντια στις απολύσεις. Έχουμε μέσα στα δημοτικά συμβούλια να παίξουμε αυτό το ρόλο, ότι θέλουμε να σταματήσουν οι απολύσεις, θέλουμε προσλήψεις, θέλουμε παιδικούς σταθμούς.

Όλα αυτά συνδέονται με τη μάχη ενάντια στη γυναικεία καταπίεση. Η Ανταρσία είναι παράδειγμα πανελλαδικά τι σημαίνει να είσαι μπροστάρης σε αυτό τον αγώνα. Το ψηφοδέλτιο του δήμου της Αθήνας έχει να επιδείξει ένα 51,3% ποσοστού γυναικών που ήταν μέσα στα ψηφοδέλτιά μας. Συντρόφισσες, αγωνίστριες από εργατικούς χώρους, από τις μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες, από τις μάχες ενάντια στο σεξισμό. Που έκαναν την απεργιακή 8 Μάρτη φέτος, κερδίζοντας τον συνάδελφο δίπλα τους ενάντια στις σεξουαλικές παρενοχλήσεις, για ίση αμοιβή για ίση εργασία, για να πάρουν πίσω όσα τους έχει στερήσει αυτό το σύστημα.

τους στα σχολεία, ιδιαίτερα της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Όλα τα μέτωπα που είχαμε ανοίξει ως αντικαπιταλιστική αριστερά το προηγούμενο διάστημα θα τα βρούμε μπροστά μας γιατί θα χειροτερέψουν οι συνθήκες μέσα στις οποίες ζει η εργατική τάξη.

Οι δήμοι έχουν μετατραπεί σε όργανα εξυπηρέτησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου αντί να είναι όργανα αντιστροφής των συνεπειών της κρίσης για τα φτωχά στρώματα, για την εργατική τάξη. Όλα αυτά θα προστεθούν σε συνθήκες που η εργατική τάξη στα Χανιά, σύμφωνα με πρόχειρους υπολογισμούς, δίνει τριάντα φορές πάνω για τα έσοδα του δήμου, ενώ οι ξενοδόχοι πληρώνουν μόλις το μισό τοις εκατό. Υπάρχουν τρία εκατομμύρια αχαρτογράφητα, αθλήματα, τετραγωνικά ξενοδοχείων στην πόλη κι άρα μια τεράστια φοροδιαφυγή από την πλευρά των πλουσίων.

Όλο το προηγούμενο διάστημα αναπτύχτηκαν αντιστάσεις και σε αυτές η αντικαπιταλιστική αριστε-

Δεν ξεχνάμε επίσης ότι το Σεπτέμβρη κλείνει ένας χρόνος από τη δολοφονία του Κωστόπουλου. Είναι μάχη για να καταδικαστούν οι μπάτσοι και ο κοσμηματοπώλης που τον σκότωσαν. Στα αντιρατσιστικά και αντιφασιστικά, η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει παίξει χρόνια τώρα το ρόλο να μπορεί να ενώνει όλη την αριστερά. Το ότι δεν κατάφεραν στο δήμο της Αθήνας να έχουν προεκλογικά περίπτερα οι χρυσαυγίτες ήταν απόφαση όλου του δημοτικού συμβουλίου. Στο έβδομο διαμέρισμα παραλίγο να έχουμε έναν ακόμα νεκρό μετά το Λουκμάν και το Φύσσα, τον Αλέξη Λάζαρη, από τα γραφεία τους στη Μεσογείων. Ότι κερδίσαμε στα δημοτικά συμβούλια αποφάσεις για το κλείσιμο των ναζιστικών γραφείων είναι κάτι που έχουμε να το δούμε στη συνέχεια, δεμένο με τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό από όπου τροφοδοτούνται οι φασίστες. Το τι θα γίνει με τα προσφυγόπουλα την επόμενη περίοδο είναι κρίσιμο. Το ίδιο αν θα ξαναδούμε ρατσιστικά πογκρόμ στην πλατεία Αμερικής και τον Άγιο Παντελεήμονα ή θα τους σταματήσουμε με τη μαζική δράση του εργατικού κινήματος.

Για να τα κάνουμε όλα αυτά, χρειάστηκε ένα βασικό στοιχείο στη συζήτηση προεκλογικά. Ήταν η εναλλακτική της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, η εργατική εναλλακτική απάντηση στην κρίση μέσα από συγκεκριμένα αιτήματα για το σήμερα. Τη διαγραφή του χρέους, την κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο και την προοπτική, ότι για να σταματήσει όλη αυτή η φρίκη, χρειάζεται να τσακίσουμε συνολικά τον καπιταλισμό, χρειάζεται να τον ανατρέψουμε. Η εμπειρία όλων μας την προεκλογική περίοδο είναι ότι άνοιγε πολύ αυτή η συζήτηση, με τη διακίνηση της εφημερίδας και του περιοδικού μας. Έχουμε να τη συνεχίσουμε με όλο τον κόσμο.

ρά θα χρησιμοποιήσει τις έδρες που πήρε για να τις αναδείξει. Δεν είναι τα «μεγάλα» και τα «μικρά», είναι το σύνολο. Η εργατική τάξη δεν ζει μόνο μέσα στο εργοστάσιο. Ο ντελιβεράς σκοτώνεται γιατί τον βάζει το αφεντικό να τρέχει για να πιάσει τους ρυθμούς, αλλά και γιατί οι δήμοι δεν έχουν δώσει φράγκο για το οδικό δίκτυο που είναι ξεχαρβαλωμένο. Χρειάζεται από τη μεριά μας να κάνουμε αυτές τις συνδέσεις.

Ως αντικαπιταλιστική αριστερά δεν υποκύψαμε στον πειρασμό που μας έβαζε ο ΣΥΡΙΖΑ: αποδεχτείτε τα όρια. Ότι άμα θέλετε σχολεία, δεν υπάρχει άλλος δρόμος, παρά η ανάθεση στους ιδιώτες. Δεν το αποδεχτήκαμε και δεν θα το αποδεχτούμε. Δώσαμε τη μάχη για τη διαγραφή του χρέους, κόντρα στα μνημόνια, κόντρα στις περικοπές, μαζί με τους αγώνες των εργαζόμενων για μονιμοποιήσεις κλπ. Γι' αυτό ήταν επιτυχία ότι η Ανταρσία στα Χανιά έβγαλε την έδρα. Και συνεχίσαμε. Προχτές είχαμε τη μάχη των συμβασιούχων που τους πέταξε έξω η κυβέρνηση λίγο πριν τις εκλογές και κερδίσαμε μαζί τους την επαναπρόσληψή τους.

Μας δόθηκε η ευκαιρία να κάνουμε νέα ανοίγματα, να γνωρίσουμε νέο κόσμο, ακόμα κι αν δεν μας ψήφισε αλλά αναγνώριζε σε όσα λέγαμε όσα ήθελε να ακούσει. Αυτός ο κόσμος έχει ήδη ξεκινήσει να μας πλησιάζει. Εργαζόμενοι από το νοσοκομείο μας λένε ότι από το Σεπτέμβρη που θα ορκιστεί το νέο δημοτικό συμβούλιο θα παλέψουμε μαζί το ζήτημα του παιδικού σταθμού που διεκδικούν να φτιάξει ο δήμος για λογαριασμό τους. Τέτοια ζητήματα θα πολλαπλασιαστούν και ο ρόλος μας είναι πολύ πιο κρίσιμος.

τις Ανταρσίες στις γειτονιές

Θανάσης Διαβοδάκης

Ανταρσία στο Λιμάνι

Ο Πειραιάς είναι τα τελευταία χρόνια στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος του μεγάλου κεφαλαίου. Ενδεικτικό αυτού είναι από τη μία η παρουσία του μεγαλοεφοπλιστή Μαρινάκη, που από την προηγούμενη τετραετία επιχείρησε και κατάφερε να πάρει το δήμο μέσα από τον αντιπρόσωπό του, το Μώραλη. Από την άλλη, είναι η παρουσία της COSCO, του κινέζικου πολυεθνικού κολοσσού, που επιχειρεί να καθορίσει σε πολύ μεγάλο βαθμό και τη ζωή της πόλης για το σήμερα και το αύριο.

Ήταν δυο πολύ σημαντικές πλευρές που η παρέμβαση της Ανταρσία στο Λιμάνι επιχείρησε να αναδείξει την προεκλογική περίοδο. Κυρίως γιατί το master plan της COSCO, το σχέδιο δηλαδή επέκτασης του λιμανιού και της κρουαζιέρας στην Πειραιϊκή, έχει πολύ μεγάλη σημασία για την πόλη, τη ζωή των κατοίκων, τις εργασιακές σχέσεις. Είπαμε ξεκάθαρα ότι είναι μεγάλο πρόβλημα να συζητάμε για το μέλλον της πόλης με βάση το σχέδιο μιας ιδιωτικής εταιρίας που φυσικά αποφασίζει και σχεδιάζει με βάση το δικό της κέρδος. Απέναντι στο κέρδος, υπάρχουν οι ανάγκες των κατοίκων και των εργαζομένων και αυτά τα δύο έρχονται σε ευθεία αντίθεση.

Είναι σκάνδαλο να επιχορηγείται από το ελληνικό δημόσιο αυτό το σχέδιο. Όπως αποκαλύφθηκε προεκλογικά, ένα κονδύλι 130 εκατομμυρίων ευρώ δόθηκε από την Περιφέρεια στην COSCO για την πραγματοποίησή του. Είναι ένα σχέδιο με καταστροφικές συνέπειες για τη ζωή των κατοίκων της περιοχής και ευρύτερα του Πειραιά. Και από την άποψη της μόλυνσης που δημιουργεί αυτή η επέκταση και ότι μια περιοχή με τεράστιο φυσικό κάλλος θα κλείσει στην ουσία για τους κατοίκους. Και από την άποψη των εργασιακών σχέσεων, καθώς θα μετατρέψει όλο το παραλιακό μέτωπο του Πειραιά σε μια ζώνη άγριας εκμετάλλευσης, σε μια ειδική οικονομική ζώνη, όπως

ήδη την έχουν ζήσει οι εργαζόμενοι στο κομμάτι του λιμανιού που η COSCO έχει τα εμπορευματοκιβώτια και όπου οι συνθήκες εργασίας είναι πραγματικά άθλιες.

Ωστόσο, οι εργαζόμενοι δίνουν σκληρό αγώνα, που ξεκίνησε με απεργιακές κινητοποιήσεις πριν κάποια χρόνια και κατέληξε στη δημιουργία σωματείου, διεκδικώντας συλλογική σύμβαση και προστασία των δικαιωμάτων τους, BAE κ.α. Έχοντας απέναντί τους πόλεμο από την πλευρά της εργοδοσίας, στήθηκε και εργοδοτικό σωματείο. Για να δουλέψει κανείς εκεί, δουλεύει μέσω εργολάβου, δεν προσλαμβάνεται απευθείας από την COSCO. Και για να δουλέψει στον εργολάβο πρέπει να έχει πολιτικό μέσο. Είναι κοινό μυστικό ότι τα πολιτικά γραφεία των βουλευτών της ΝΔ και άλλων τέτοιου τύπου παραγόντων της πόλης στέλνουν κόσμο να δουλέψει στην COSCO, με προϋπόθεση μάλιστα να γραφτεί στο εργοδοτικό σωματείο.

Μπήκαμε μπροστά σε αυτό τον αγώνα, στις κινήσεις των κατοίκων. Το κύριο χαρακτηριστικό της παρέμβασής μας -χωρίς να κάνουμε πίσω από τις θέσεις μας για την επανακρατικοποίηση του λιμανιού χωρίς αποζημίωση στην COSCO, για λιμάνι δημόσιο με εργατικό λαϊκό έλεγχο- είναι ότι μπήκαμε στο κίνημα

μαζί με κόσμο του ΣΥΡΙΖΑ που είχε έρθει σε σύγκρουση με τον επίσημο, κυβερνητικό ακόμα, υποψήφιο, τον Μπελαβίλα, φτάνοντας μέχρι και στο να συστήσουν στην περιοχή ανεξάρτητο, αντάρτικο ας το πούμε, ψηφοδέλτιο για την τοπική κοινότητα. Η παρέμβασή μας, χωρίς να θέτει προαπαιτούμενα πολιτικής συμφωνίας, κατόρθωσε να περάσει τις βασικές της θέσεις για δημόσιο λιμάνι για τις ανάγκες του λαού, να τις κάνει θέσεις του κινήματος των κατοίκων, και να πραγματοποιήσει κεντρική συγκέντρωση στην πλατεία Κοραή λίγο πριν τις εκλογές.

Αντίστοιχα δουλέψαμε σε όλα τα μέτωπα που οι δημοτικές εκλογές αναδεικνύουν, με κέντρο την κάλυψη των αναγκών των κατοίκων σε βρεφονηπιακούς σταθμούς, νοσοκομεία, σχολεία, έργα υποδομής στις γειτονιές του Πειραιά που έχουν πρόβλημα και από αντιπλημμυρικά έργα και από συγκοινωνίες κλπ. Με αίτημα τη μόνιμη και σταθερή δουλειά στο δήμο αλλά και σε όλες τις δημόσιες και δημοτικές υπηρεσίες. Αναδεικνύοντας το θέμα του χρέους του δήμου. Ένα χρέος που έχει στην ουσία αποπληρωθεί, συνεχίζει να πληρώνεται. Εμείς είμαστε η δύναμη που έβαλε το ζήτημα της διαγραφής του.

Βγήκαμε στις γειτονιές με αυτό το πρόγραμμα, θαρρετά, και αποκτήσαμε πολύ καλύτερη βάση στις γειτονιές. Μέσα από το κίνημα των κατοίκων της Πειραιϊκής, κερδίσαμε όχι μόνο καινούργιους υποστηρικτές αλλά και ανθρώπους που πλαισίωσαν το ψηφοδέλτιό μας. Αυτοί ήταν οι παράγοντες που οδήγησαν στην επιτυχία της κίνησης να επανεκλέξει δημοτικό σύμβουλο στον Πειραιά με ένα ποσοστό στο 2%.

Έχουμε τώρα μια καλύτερη θέση στον Πειραιά, πατάμε καλύτερα στις γειτονιές και τα κινήματα, έχουμε καλύτερο επίπεδο συνεννόησης με περισσότερους ανθρώπους από το χώρο της αριστεράς και των κινημάτων. Και νομίζουμε ότι η παρουσία μας στο δημοτικό συμβούλιο θα μπορέσει να αναπτύξει ακόμα περισσότερο αυτή τη δράση, να φέρει τη φωνή των κινημάτων της πόλης μέσα στο δημοτικό συμβούλιο, να τα βοηθήσει να αναπτυχτούν.

Δημήτρης Μπελιάς

Ανταρσία στην Πάτρα

Η Ανταρσία στην Πάτρα, μια δημοτική κίνηση που υπάρχει από το 2014, δεν ήταν και δεν είναι μόνο εκλογική. Αυτό φάνηκε και από τη σύνθεση του ψηφοδελτίου που ήταν κατά 90% ένα εργατικό ψηφοδέλτιο, με κόσμο από τα νοσοκομεία, εργάτες, μετανάστες, άνεργους, κόσμο δηλαδή που ζει, εργάζεται και παλεύει σε όλα τα κινήματα στην Πάτρα. Φάνηκε και από το ότι ήταν ένα ψηφοδέλτιο όχι κομματικό, αλλά στην μεγαλύτερή του πλειοψηφία ο κόσμος που το στελέχωσε δεν ήταν καν οργανωμένος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ήταν γύρω από αυτή, που την έχει αναγνωρίσει σα μια δύναμη που δίνει τις μάχες σε όλα τα μέτωπα. Κόσμος που μπήκε στο ψηφοδέλτιο και την εκλογική μάχη με τη διάθεση να παλέψει τα πολιτικά ζητήματα της πόλης και για τις εκλογές και μετά από αυτές.

Αναδείξαμε τα πραγματικά προβλήματα της πόλης, γιατί είπαμε ότι παλεύονται με ενωτική δράση κι όχι με το «εμείς οι μόνοι συνεπείς θα αλλάξουμε τα πράγματα μόνοι μας» και γιατί μιλήσαμε ξεκάθαρα για τον καπιταλισμό, δίνοντας πολιτικές απαντήσεις.

Είναι η Πάτρα το μικρό γαλατικό χωριό που αντιστέκεται στην παντοκρατορία της Ρώμης; Δεν είναι καθόλου έτσι. Για μας, όπως το είδαμε και από τα γενικά αποτελέσματα και από

την εικόνα της πόλης, είναι ότι απλά τα αποτελέσματα της Πάτρας αποτυπώνουν καλύτερα αυτό που συμβαίνει σε όλη την κοινωνία και την εργατική τάξη. Είναι ένας κόσμος που θέλει να δώσει μάχες, που θέλει να τσακίσει τη δεξιά πολιτική, που έχει πολύ μεγάλη εμπειρία αγώνων παλιών και πρόσφατων απέναντι στους φασίστες, τις απολύσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις, στη λιτότητα κλπ.

Δύο χαρακτηριστικά νούμερα. Στις δημοτικές εκλογές, ο Πελετιδής είχε εκλεγεί την προηγούμενη φορά με 25.000 ψήφους. Αυτή τη φορά στον πρώτο γύρο πήρε 40.000 ψήφους, 40%. Στο δεύτερο γύρο πήρε 71%, 55.000 ψήφους. Ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε 6,7%, 6.500

ψηφους. Ένα μήνα μετά, στις εθνικές, το ΚΚΕ πήρε 6,7% και ο ΣΥΡΙΖΑ 42%. Τι συνέβη; Συνέβη ότι ο κόσμος χρησιμοποίησε όποιο ψηφοδέλτιο έβλεπε πιο πρόσφορο σαν ένα εργαλείο για να απαντήσει στη δεξιά. Στις δημοτικές το ψηφοδέλτιο του ΚΚΕ, στις εθνικές το ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτός ο κόσμος το επόμενο διάστημα θα δώσει όλες τις μάχες με όποιο εργαλείο βρει πιο πρόσφορο.

Τι έχουμε μπροστά μας. Συνήθως η πρώτη απόφαση ενός δημοτικού συμβουλίου μετά από μια μεγάλη νίκη, δείχνει και το προς τα πού θέλει να πάει. Πήρε το μήνυμα το ΚΚΕ τι σήμαινε όλη αυτή η κίνηση του κόσμου, ότι θέλει να αλλάξει τα πράγματα; Η πρώτη απόφαση της δημοτικής αρχής, που τη διαφημίζει και πολύ, είναι ότι διαθέτει ένα κονδύλι ενός εκατομμυρίου ευρώ για να φτιάξει ένα σύστημα έξυπνης πόλης για το παρκινγκ. Αυτό ήταν το πιο εμβληματικό που βρήκε μετά τη φοβερή αυτή νίκη της εργατικής τάξης στην Πάτρα. Όταν έχουμε τους πρόσφυγες που μένουν στα γκρεμισμένα κτίρια του Λαγόπουλου και όλες

τις ιστορίες ανοιχτές.

Έχουμε να παλέψουμε μαζί με όλους ενωτικά απέναντι σε ζητήματα, όπως οι απολύσεις εργαζομένων στους δήμους. 319 συμβασιούχοι του δήμου έχουν απολυθεί όλη την προεκλογική περίοδο και η δημοτική αρχή τους έλεγε ότι μην κάνετε τίποτα, θα το δούμε μετά. Είναι κόσμος που έκανε καταλήψεις, έστησε αντίσκηνα κάτω από τα γραφεία του ΣΥΡΙΖΑ και τώρα είναι στα δικαστήρια, συνεχίζει τη μάχη. Είναι οι απολυμένοι εργαζόμενοι της Φριγκογκλάς, του εργοστασίου που ανήκει στην 3Ε και κλείνει παρότι είναι κερδοφόρο. Κι αυτοί συνεχίζουν τη μάχη και από τη μεριά μας τονίζουμε ότι η λύση δεν είναι οι διαπραγματεύσεις για μεγαλύτερη αποζημίωση, αλλά να πάρουν το εργοστάσιο στα χέρια τους οι εργαζόμενοι να το δουλέψουν, να το πάρει το κράτος χωρίς αποζημίωση στο αφεντικό.

Είναι το ζήτημα των προσφύγων και των μεταναστών και μαζί της δίκης της ΧΑ. Οι φασίστες στην Πάτρα δεν τολμούν πλέον να βγουν πουθενά. Σε αυτή τη πόλη που είναι ο δεύτερος φράχτης -έναν έχουμε στον Έβρο, έναν στο λιμάνι της Πάτρας- που δεν τους αφήνει να κινηθούν ελεύθερα, δεν θα αφήσουμε να ξαναγίνει με τη νέα κυβέρνηση επιχείρηση σκούπα που θα τους μαζέψει όλους. Και φυσικά έχουμε μπροστά την ιστορία της κλιματικής αλλαγής. Να μπορούμε, όπως παντού, στην οργάνωση της παγκόσμιας κινητοποίησης στις 20 Σεπτέμβρη.

Μαρξιστικά Φόρουμ		
ΙΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ Ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς οργανώνουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης	ΙΛΙΣΙΑ - ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Sweet Home 7μμ Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση Ομιλήτρια: Εύα Ντόκου	ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ 1968 (στοά Θησέως και Αγ.Πάντων) 7.30μμ Το διεθνές '89 Ομιλητής: Βαγγέλης Παπακωνσταντίνου
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ Το ελληνικό '89 Ομιλητής: Κώστας Λάππας	ΧΑΝΙΑ • ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ Arditi del Popolo Ομιλήτρια: Δανάη Δεττοράκη • ΤΕΤΑΡΤΗ 28/8 Σύλλογος Δασκάλων 8μμ Σοσιαλισμός ουτοπικός ή επιστημονικός Ομιλήτρια: Δανάη Κωλέττη	ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 πλατεία Μερκούρη 7μμ Το διεθνές '89 Ομιλητής: Μάνθος Ασλανίδης
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Μεγάλου Αλεξάνδρου (Πετρούπολη) 8μμ Ενάντια στα ζόμπι της δεξιάς οργανώνουμε τη διαδήλωση στη ΔΕΘ Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου	ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Πολύκεντρο Νεολαίας 7.30μμ Η επιστροφή της Αραβικής Άνοιξης Ομιλητής: Λεωνίδας Μαρουλάσοβ	ΠΑΤΗΣΙΑ – ΓΑΛΑΤΣΙ - ΚΥΨΕΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Deja, Φωκίωνος 7μμ Κλιματική αλλαγή – ο δρόμος για τις 20/9 Ομιλητής: Γιώργος Πίττας
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 Goody's 6μμ Οργανώνουμε τις μάχες του Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Άννα Αδαμίδη	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 ΕΔΟΘ 7.30μμ Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μεταρρύθμιση ή επανάσταση; Ομιλητής: Γιάννης Κούτρας	ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 καφέ Μύλος (Ναυαρίνου) 7.30μμ Το ελληνικό '89 Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος
ΠΑΓΚΡΑΤΙ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/7 καφέ Πουρναρούσα 7μμ Το ελληνικό 1989 Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη	ΝΙΚΑΙΑ ΤΕΤΑΡΤΗ 21/8 δημαρχείο 7.30μμ Οργανώνουμε το αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα Ομιλήτρια: Κατερίνα Θωΐδου	ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Δωδώνη 7μμ Οργανώνουμε το αντιφασιστικό συλλαλητήριο για τα 6 χρόνια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας
		ΠΑΤΡΑ ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Γέφυρες 7μμ 1989 – Εργάτες ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ
		ΧΑΛΑΝΔΡΙ ΠΕΜΠΤΗ 22/8 Goody's 7.30μμ Οργανώνουμε τις μάχες του Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
		ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ - ΓΚΥΖΗ ΠΕΜΠΤΗ 22/8 καφέ Μύρτιλο 7.30μμ 1989 – Εργάτες ενάντια στον κρατικό καπιταλισμό Ομιλήτρια: Θένια Ασλανίδη
		ΓΙΑΝΝΕΝΑ ΠΕΜΠΤΗ 22/8 Στοά Σαρκά Α κτίριο Β όροφος 7.00μμ Οργανώνουμε τις μάχες του Σεπτέμβρη Ομιλήτρια: Αρετή Κανέλλου

Συσκέψεις – Κινητοποιήσεις

Συσκέψεις για τα

συλλαλητήρια 6-7/9 στη ΔΕΘ:

ΑΘΗΝΑ Πέμπτη 22 Αυγούστου, 6.30μμ, ΕΚΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Δευτέρα 27 Αυγούστου, 7μμ, ΕΚΘ

Λεωφορεία για την ΔΕΘ από την Αθήνα:

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
Αναχώρηση: Πέμπτη 5/9, 11.30μμ, νοσοκομείο Άγιος Σάββας

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ
Αναχώρηση: Σάββατο 7/9, 8πμ Μουσείο

ΚΕΕΡΦΑ Α΄ και Β΄ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ανοιχτή Σύσκεψη για τη διοργάνωση κοινής αντιφασιστικής συγκέντρωσης στα 6 χρό-νια από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα
Δευτέρα 26 Αυγούστου, 7.30μμ Εργατικό Κέντρο Πειραιά

Σύσκεψη για τις 20 Σεπτέμβρη

Οργανώνουμε τη διεθνή απεργιακή μέρα δράσης για το κλίμα
Σάββατο 31 Αυγούστου, 5μμ,
Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5), Ομόνοια

Κινητοποίηση στην Ορκωμοσία Πατούλη και νέου περιφερειακού συμβουλίου Αττικής
Πέμπτη 29 Αυγούστου, Ζάππειο

Ορκωμοσία Μπακογιάννη και δημοτικού συμβουλίου Αθήνας
Σάββατο 25 Αυγούστου, Ακαδημία Πλάτωνος

επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστα-τική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τά-ξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλού-το μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοι-νωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλ-λευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημι-ουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προ-γραμματίσουν την παραγωγή και τη δια-νομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανά-γκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοι-νοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δι-καιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λει-τουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-

ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πο-λιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσια-λιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ με-τά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κό-σμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύνα-

μη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπε-ριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκα-πηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδο-νία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθε-ρώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομ-μάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξε-κάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 21//8

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 22/8

ΚΥΨΕΛΗ Πλατεία και Κυψέλης 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23/8

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ Θησέως και Ματζαργιωτάκη 7μμ

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Ελ. Βενιζέλου κ Έβρου 7μμ

ΝΙΚΑΙΑ Πλατεία Σπάθα 7μμ

ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 7μμ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ Σκλαβενίτης Πλατεία Πλαστήρα 7μμ

ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ "Τζάντε" Πετρουπόλεως 7μμ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος (Κελάρι) 7μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ κεντρική πλατεία 7.30μμ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 7.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 7μμ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ Παπαναστασίου και Μαρτίου 7μμ

ΧΑΝΙΑ Πλατεία Αγοράς 8μμ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ Πεζόδρομος Μιχαήλ Αγγέλου 7μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 24/8

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Super Market Βασιλόπουλος 6.30μμ

ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 10.30πμ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Πανόρμου Λαϊκή Λαρίσης 11πμ

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Έβερεστ 11πμ Ν. ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 11.30πμ

ΠΑΤΡΑ Γεροκωστοπούλου και Ρήγα Φεραίου 11πμ

ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11πμ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχα-λίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λέανδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:

Π. Γαβριηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold,

παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Διεύθυνση Αλληλογραφίας:

ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Το δηλητήριο στάζει από πάνω

Ο ρατσισμός ξεκινάει από τα πάνω κι όχι το ανάποδο. Δεν είναι η ελληνική κοινωνία γενικά “ψιλορατσιστική” που “αναγκάζει” τις κυβερνήσεις να εφαρμόζουν ρατσιστικές πολιτικές για να συμβαδίσουν με το λαϊκό αίσθημα. Είναι οι πολιτικές του κράτους και των κυβερνήσεων που - με την απεριόριστη βοήθεια των αστικών ΜΜΕ - φέρνουν το ρατσισμό στην κοινωνία, με στόχο τον αποπροσανατολισμό, τη διάσπαση της εργατικής τάξης και την αποτελεσματικότερη εκμετάλλευσή της από τους καπιταλιστές. Ειδικά τα τελευταία 30 χρόνια η ρατσιστική πολιτική έχει διαρκή χαρακτηριστικά φτάνοντας κατά περιόδους να ποτίζει το χώμα που ξεφυτρώνουν και τα διάφορα ακροδεξιά παράσπα.

Το Δεκέμβρη του '90 επί κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Αναγνωστόπουλος δηλώνει ότι “η απασχόληση των αλλοδαπών αυξάνει την ανεργία ανάμεσα στους νέους έλληνες και οι ξένοι εργάτες και πολιτικοί πρόσφυγες αυξάνουν την εγκληματικότητα”. Την ίδια ώρα που χιλιάδες ντόπιοι έδειχναν την αλληλεγγύη τους με τρόφιμα, ρούχα κλπ στον κόσμο που έφτανε εξαθλιωμένος από την Αλβανία, ο Μητσοτάκης ξεκίνησε τις σκούπες και εισήγαγε για πρώτη φορά στο ελληνικό λεξιλόγιο τη λέξη λαθρομετανάστης. Και αυτή η πολιτική καθώς και η συνεργασία που είχε η ΝΔ με τη μικρή τότε συμμορία των χρυσαυγιτών στα Μακεδονικά συλλαλητήρια ήταν που θα ενθάρρυνε τους τελευταίους να εξαπολύουν ρατσιστικά πογκρόμ μετά από κάθε συγκέντρωση για το Μακεδονικό.

Η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έπεσε σε τρία μόλις χρόνια υπό το βάρος των απεργιών της ΕΑΣ και όχι μόνο, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όμως που ακολούθησε δεν άλλαξε γραμμή όσον αφορά το ρατσισμό. Ο ίδιος ο υπουργός Δημόσιας Τάξης Παπαθεμελής έβγαине και δήλωνε ότι “όποιοι περνάει τα σύνορα θα πρέπει να πυροβολείται”. Προφανώς η ρατσιστική πολιτική δεν εφαρμοζόταν χωρίς αντίπαλο. Μετά από μεγάλους αγώνες με τα συνδικάτα μπροστά καθιερώνεται το 1998 η Πράσινη Κάρτα – αν και με χίλιους δυο περιορισμούς και προϋποθέσεις. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η ρατσιστική καμπάνια από τα πάνω σταματάει. Ένα χρόνο μετά γίνεται το μεγαλύτερο ρατσιστικό έγκλημα της δεκαετίας όταν ο φασίστας Καζάκος δολοφονεί εν ψυχρώ 3 μετανάστες και τραυματίζει σοβαρά άλλους 8. Το χέρι του είχε οπλιστεί από την προπαγάνδα που ξεκίνησε από τη δεξιά, την ΕΛ.ΑΣ και ενσωμάτωνε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Είναι ο Χρυσόχοιδης, υπουργός και σήμερα Προ.Πο, που ενορχηστρώνει τότε τεράστιες επιχειρήσεις σκούπα που συλλαμβάνουν μετανάστες εργάτες την ώρα που πάνε στη δουλειά τους και τους στοιβάει μέσα σε γήπεδα. Τα ΜΑΤ “τρέχουν” τους μετανάστες σε αυτές τις σκούπες φωνάζοντάς τους παραγγέλματα. Αυτά είναι που όπλισαν το χέρι του Καζάκου.

Το 2001 η κυβέρνηση του Σημίτη κατεβάζει ρατσιστικό νομοσχέδιο που λέει ότι όσοι έχουν έρθει μετά το Νοέμβρη του 1998 δεν θα έχουν κανένα δικαίωμα, ούτε να βρουν δουλειά, ούτε να πάνε σε νοσοκομείο ή σχολείο, ούτε να νοικιάσουν σπίτι. Η ίδια πολιτική συνεχίστηκε και

με την κυβέρνηση του Καραμανλή. Ο σημερινός ΠτΔ Προκόπης Παυλόπουλος κατεβάζει τότε νομοσχέδιο υποτίθεται νομιμοποίησης μεταναστών που βάζει τόσο σκληρές προϋποθέσεις ώστε τελικά κάνει το αντίθετο από τη νομιμοποίηση για την πλειοψηφία του κόσμου.

Η οργάνωση της Ολυμπιάδας το καλοκαίρι του 2004 έδωσε κάλυψη στην ισλαμοφοβική εκστρατεία. Οι χώροι λατρείας, οι κοινότητες, τα καφενεία και τα στέκια των μουσουλμάνων

Αντιρατσιστική διαδήλωση το 1999 μετά τις δολοφονικές επιθέσεις του Καζάκου. Δίπλα το σκάνδαλο της απαγωγής των Πακιστανών το 2005.

μπήκαν «στο μικροσκόπιο των υπηρεσιών ασφαλείας». Ο Βουλγαράκης έλεγε στη Βουλή ότι μετά από σήμα των βρετανικών υπηρεσιών, έγιναν έλεγχοι σε περισσότερους από 5.000 μουσουλμάνους μετανάστες, χιλιάδες προσαγωγές και απελάσεις. Από εκεί ξεκινάει η προπαγανδιστικά χαρτιά περί “επικίνδυνων τζιχαντιστών” που ακούμε σήμερα κι όχι από κάποια “χαοτική διαφορά κουλτούρας μεταξύ δυτικών χριστιανών και αράβων μουσουλμάνων”.

Το σκάνδαλο που είχε αποκαλύψει η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο μαζί με την Πακιστανική Κοινότητα, όπου δεκάδες Πακιστανοί είχαν απαχθεί από τις μυστικές υπηρεσίες της Βρετανίας και είχαν ανακριθεί σε ελληνικό έδαφος, είχε προκαλέσει διεθνή σάλο, που έφτασε να στείλει τον Βουλγαράκη – υπουργό τότε της ΝΔ – στα αζήτητα. Η κυβέρνηση για να εκδικηθεί για τις αποκαλύψεις των απαγωγών θα συλλάμβανε τον Τζαβέντ Ασλάμ και θα τον κρατούσε μήνες στη φυλακή προκειμένου να τον απελάσει. Ήταν ένα μεγάλο κίνημα συμπαράστασης με μπροστάρηδες τις φοιτητικές καταλήψεις του 2006-07 και το αντιπολεμικό κίνημα που θα τον απελευθέρωνε.

Η πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ με την προσαρμογή στην πολιτική της Ευρώπης Φρούριο και την ισλαμοφοβία θα φούντωνε ήδη από το 2007 τον αριθμό των πνιγμένων μεταναστών στο Αιγαίο, τις ρατσιστικές επιθέ-

σεις, αλλά και τα εκλογικά ποσοστά του ΛΑΟΣ ενός ακροδεξιού, ρατσιστικού κόμματος με φασίστες στο εσωτερικό του. Για να θυμηθούμε τι εστί ΛΑΟΣ, ο πρόεδρός του ο Καρτζαφέρης είναι που καλούσε τους χρυσαυγίτες και τους βασιλικούς σε κοινό μέτωπο της ακροδεξιάς, ο Βορίδης που πλέον είναι υπουργός της ΝΔ ξεκίνησε το βουλευτικό σαν βουλευτής του ΛΑΟΣ αφού είχε αποτύχει το δικό του ξενοφοβικό κατέβασμα με σύνθημα “Κόκκινη κάρτα στο Χασάν”, ενώ από κει ξεκίνησαν βουλευτές και οι Άδωνις και Βελόπουλος.

Έγραφε λοιπόν το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω τον Γενάρη του 2008:

“Η Ελλάδα είναι το σταυροδρόμι του θανάτου για χιλιάδες μετανάστες από την Αφρική και την Ασία που προσπαθούν να μετακινηθούν προς την Ευρώπη. Έχει την πρώτη θέση στην εφαρμογή της δολοφονικής πολιτικής των κλειστών συνόρων. Το 2007 μόνο, οι ελληνικές αρχές συνέλαβαν στα ελληνικά νησιά περίπου 7.000 μετανάστες. Την ίδια στιγμή υπάρχουν άπειρες καταγγελίες για την απάνθρωπη μεταχείριση και τους βασανισμούς των μεταναστών από το Λιμενικό και ιδιαίτερα για το Κέντρο κράτησης μεταναστών της Σάμου. Το Πατρητήριο Κατά του Ρατσισμού και της Ξενοφοβίας μιλά για υπερδιπλασιασμό των ρατσιστικών επιθέσεων σε βάρος μεταναστών μέσα στο 2007 σε σχέση με πέρσι”. Ήδη από το 2009 ο Παυλόπουλος κι ο Μαργκιαννάνης θα εξήγγειλαν την κατασκευή 11 στρατοπέδων

συγκέντρωσης που θα καταλήγουν όλοι όσοι δεν έχουν χαρτιά, προκειμένου να απελαθούν.

Η κυβέρνηση του Καραμανλή κατέρρευσε στον απόηχο της εξέγερσης του Δεκέμβρη 2008, πρόλαβε ωστόσο να ανοίξει τα πρώτα στρατόπεδα. Το ΠΑΣΟΚ που ακολούθησε στην κυβέρνηση, από τις αντιρατσιστικές υποσχέσεις τον Οκτώβρη του 2009 για χαρτιά στους μετανάστες, έφτασε στη διατήρηση και το περαιτέρω άνοιγμα των στρατοπέδων συγκέντρωσης, αλλά και τον Φράχτη του Έβρου. Κι όσο πιο πολύ αγρίευαν οι περικοπές τόσο πιο πολύ ανέβαινε η ρατσιστική ρητορεία. Όταν ενθαρρυσμένη από όλα αυτά η Χρυσή Αυγή άρχισε να στήνει την παρουσία της στην πλατεία του Αγ.Παντελεήμονα με τον μανδύα των “επιτροπών κατοίκων”, το ΠΑΣΟΚ “κατανοούσε τα νόμιμα παράπονα των κατοίκων του κέντρου”. Ο Παπουτσής ως υπουργός Δημόσιας Τάξης ομολόγησε ότι συνομιλούσε με

τον πυρηνάρχη της ΧΑ, Ρήγα, στην περιοχή του Αγ.Παντελεήμονα “για να λυθεί το πρόβλημα”. Ο Λοβέρδος μίλαγε για την “υγειονομική βόμβα των μεταναστών” και τις “σπατάλες του ΕΣΥ για τους λαθρομετανάστες”. Το ρατσιστικό πογκρόμ μετά τη δολοφονία του Μ. Καντάρη το Μάη του 2011, που κατέληξε στη δολοφονία μετανάστη από το Μπαγκλαντές, έχει αποδειχθεί ότι δεν ήταν κάποια αυθόρμητη κινητοποίηση αγανακτισμένων, αλλά οργανωμένη στρατιωτική επιχείρηση από τη Χρυσή Αυγή με τη βοήθεια και την κάλυψη της αστυνομίας.

Ο Δένδιας που τώρα παρουσιάζεται ως “ορκισμένος εχθρός της ΧΑ” ήταν που εξαπέλυσε το μεγαλύτερο κυβερνητικό ρατσιστικό πογκρόμ, τον Ξένιο Δία, το καλοκαίρι του 2012, όταν οι μπάτσοι έκαναν μαζικές σκούπες σε μετανάστες και πίσω τους ακολουθούσαν οι χρυσαυγίτες δέρνοντας και μαχαιρώνοντας ανενόχλητοι.

Με αυτόν τον “θεσμικό” ρατσισμό που κουβαλάει το κράτος και διαμόρφωσαν επί χρόνια οι κυβερνήσεις που το διαχειρίστηκαν δεν κατάφερε ποτέ να συγκροτηθεί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Συμβιβάστηκε με τη Συμφωνία ΕΕ - Τουρκίας που συνυπέγραψε ο Τσίπρας και την πολιτική της Ευρώπης Φρούριο με τη Φρόντεξ στο Αιγαίο, το κολαστήριο της Μόριας κλπ.

Σε όλη αυτή τη διαδρομή, οι εισηγητές και οι εφαρμοστές των πολιτικών αυτών είχαν αντίπαλο το αντιρατσιστικό κι αντιφασιστικό κίνημα. Σημαντικό κομμάτι της η ΚΕΕΡΦΑ, ιδρύθηκε πριν 10 χρόνια ακριβώς πάνω στη λογική ότι χρειάζεται ενιαίο μέτωπο που θα έχει και τις δύο αιχμές. Μάχη ενάντια στους φασίστες κι ενάντια στο ρατσισμό. Ακόμα κι αν σήμερα φαντάζει αυτονόητο τίποτα από τα δύο δεν ήταν δεδομένο τότε. Κι αν σήμερα μιλάμε ότι το ΛΑΟΣ έχει διαλυθεί και η Χ.Α γκρεμίζεται, το χρωστάμε στους χιλιάδες που κινητοποιήθηκαν με αυτή τη λογική. Σίγουρα δεν έχουμε ξεμπερδέψει. Τα βαμπίρ της δεξιάς έχουν επιστρέψει αλλά έχουμε την εμπειρία πως θα τους ξαναστείλουμε από και που 'ρθαν.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Βασισμένο στην εισήγηση “Οι ρίζες του ρατσισμού” στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2019

ΧΟΝΓΚ ΚΟΝΓΚ

11 η βδομάδα κινητοποιήσεων στο Χονγκ Κονγκ και η μαζικότητα δεν μειώνεται. 1,7 εκατομμύρια βγήκαν στους δρόμους την περασμένη Κυριακή σύμφωνα με τους διοργανωτές. Ο κόσμος απλώθηκε σε λεωφόρους προς όλες τις κατευθύνσεις γύρω από το πάρκο Βικτόρια, παρόλο που η αστυνομία είχε δώσει έγκριση για διαδήλωση χωρίς πορεία μόνο μέσα στο πάρκο.

Οι κινητοποιήσεις ξέσπασαν το Μάη με αφορμή ένα νέο νόμο με τον οποίο “ύποπτοι” μπορούν να εκδίδονται και να δικάζονται στην ηπειρωτική Κίνα. Για την πλειοψηφία του κόσμου ο νόμος σήμανε κίνδυνο για τις ελευθερίες, για την πολιτική και συνδικαλιστική δράση. Το Πεκίνο θα αποκτούσε την άνεση να καταστείλει τα δίκτυα των αντιφρονούντων αλλά και αγωνιστών που οργανώνουν την αλληλεγγύη σε εργατικούς αγώνες, που χρησιμοποιούν ως βάση το Χονγκ Κονγκ. Βρετανική Αποικία μέχρι πριν από 20 χρόνια, το Χονγκ Κονγκ πέρασε σε κινέζικο έλεγχο, αλλά παρέμεινε να διοικείται κάτω από το δόγμα “Μία χώρα, δύο συστήματα”. Κυβερνάται αυτόνομα, αλλά οι κυβέρνηση εκλέγεται από ένα σώμα 1200 ανθρώπων όπου το πάνω χέρι έχουν οι μεγαλοκαπιταλιστές. Είναι ένα από τα μεγαλύτερα χρηματιστηριακά κέντρα του πλανήτη και σύμφωνα με πολλούς δείκτες είναι το πιο φιλελεύθερο σημείο του πλανήτη -φιλελεύθερο για τους καπιταλιστές. Μπορούν να ανοίγουν επιχειρήσεις ταχύτατα, με ελάχιστη φορολογία. Η ισοτιμία του νομίσματος είναι δεμένη στο αμερικάνικο δολάριο. Για την Κίνα είναι ένα μια από τις μεγαλύτερες αγκαλιές όπου υποδέχε-

Το κίνημα επιμένει

18 Αυγούστου 1,7 εκατομμύρια διαδηλωτές στους δρόμους του Χονγκ Κονγκ

ται διεθνές κεφάλαιο. Για τις πολυεθνικές του υπολοιπου πλανήτη μια από τις πύλες εισόδου στην αγορά της Κίνας αλλά και της νοτιοανατολικής Ασίας. Για τον απλό κόσμο σημαίνει καθημερινός αγώνας να επιβιώσει μέσα σε συνθήκες τεράστιας ανισότητας. Δουλεύει ατελείωτες υπερωρίες για ψίχουλα, ενώ χρυσοπληρώνει μικρά δωματιάκια με κοινή κουζίνα και μπάνιο, μέσα στους ουρανοξύστες όπου στεγάζονται οι πολυεθνικές.

Η πρόεδρος της κυβέρνησης του Χονγκ Κονγκ, **Κάρι Λαμ**, πάγωσε την εφαρμογή του

επίμαχου νόμου μετά τις πρώτες κινητοποιήσεις, όμως δεν τον έχει αποσύρει. Το κίνημα έχει επεκτείνει πλέον τα αιτήματά του. Ζητάει διεύρυνση των δικαιωμάτων και των ελευθεριών, αμνηστία για τις πολλές εκατοντάδες αγωνιστές που έχουν συλληφθεί, παραίτηση της Κάρι Λαμ.

Η μάχη στο αεροδρόμιο την περασμένη βδομάδα προκάλεσε πανικό σε όλους τους ισχυρούς. Οι δυνάμεις καταστολής δεν κατάφεραν να σταματήσουν τον κόσμο που μπήκε μαζικά στο αεροδρόμιο και το κατέλαβε. Τη Δευτέρα ακυρώθηκαν όλες οι πτήσεις. Οι

“επενδυτές” τρόμαξαν και οι μετοχές κατρακύλησαν. Η ιδέα της κατάληψης του αεροδρομίου ήρθε σαν συνέχεια της γενικής απεργίας τη δεύτερη βδομάδα του Αυγούστου. Ήταν η πρώτη γενική απεργία μετά από 50 χρόνια στο Χονγκ Κονγκ. Ολόκληρη η οικονομία παρέλυσε και πολύς κόσμος συνειδητοποίησε τη δύναμη που έχει όταν μπλοκάρει το οικονομικό κέντρο της χώρας. Η κλιμάκωση της βίας που ήρθε από την προσπάθεια της κυβέρνησης να ξαναβάλει το αεροδρόμιο σε κίνηση άνοιξε τα επιχειρήματα μέσα στο κίνημα για τις μεθόδους πάλης. Το κάλεσμα για μια μαζική διαδήλωση στο πάρκο Βικτόρια ήταν και μια προσπάθεια να ξαναμπει στο κέντρο των κινητοποιήσεων η μαζική δράση στους δρόμους. Όμως και πάλι οι απαγορεύσεις της αστυνομίας οδήγησαν ακόμη και εκατοντάδες χιλιάδες κόσμο που είχε πάει να δηλώσει την υποστήριξή του στον “ειρηνικό αγώνα” να παραβιάζει το νόμο στην πράξη, διαδηλώνοντας χωρίς άδεια.

Η Κίνα στο μεταξύ αυξάνει τις πιέσεις. Έχει συγκεντρώσει δυνάμεις της χωροφυλακής στην Σεντσέν, στα σύνορα με το Χονγκ Κονγκ, 24 χιλιόμετρα μακριά από το επίκεντρο των διαδηλώσεων. Τα στρατιωτικά καμiónια είναι ορατά από την άλλη μεριά του όρμου. Η “Λαϊκή Ένοπλη Αστυνομία” κάνει ασκήσεις “διαχείρισης πλήθους” για να τρομοκρατήσει τον κόσμο στον Χονγκ Κονγκ, και κυκλοφορούν διαρκώς φήμες ότι θα παρέμβει ο κινέζικος στρατός. Οι πιέσεις ασκούνται και μέσω των μεγάλων επιχειρήσεων, από τις οποίες ζητάει να πάρουν καθαρά θέση υπέρ της επιστροφής στο νόμο και την τάξη για να μην έχουν συνέπειες. Εδώ και 11 βδομάδες ωστόσο καμιά από αυτές τις τακτικές δεν έχει γυρίσει τον κόσμο στα σπίτια του.

Η κυβέρνηση της Ινδίας έχει εξαπολύσει μια από τις αγριότερες εκστρατείες κρατικής βίας στο Κασμίρ από τις αρχές Αυγούστου. Το ίντερνετ είναι κλειστό, έχει επιβληθεί στρατιωτικός νόμος, οι ντόπιοι δημοσιογράφοι έχουν απομονωθεί, η κυκλοφορία γίνεται με το σταγονόμετρο και έχουν συλληφθεί πάνω από πέντε χιλιάδες άνθρωποι. Οι λίγες πληροφορίες που φτάνουν έξω από το Κασμίρ κάνουν λόγο για εισβολές στα σπίτια, ανεξέλεγκτο κυνηγητό όσων κρίνονται “ύποπτοι” για αντίσταση στην Ινδία και βασανιστήρια. Την ίδια στιγμή στην Ινδία η κυβέρνηση τροφοδοτεί έναν εθνικιστικό και μισαλλόδοξο πυρετό σε βάρος του Κασμίρ αλλά και συνολικότερα σε βάρος των μουσουλμάνων.

Ο πυροδότης ήταν η απόφαση της κυβέρνησης του **Ναρέντρα Μόντι** στις 4 Αυγούστου να καταργήσει την αυτοκυβέρνηση του Κασμίρ και να μετατρέψει μέσα σε μία μέρα την περιοχή σε μια φυλακή για 13 εκατομμύρια κόσμο. Ο Μόντι έκανε πραγματικότητα το αγαπημένο σύνθημα της ινδικής ακροδεξιάς, την κατάργηση του άρθρου 370 του Συντάγματος, που καθόριζε πως το Κασμίρ διοικείται από τη δική του ξεχωριστή κυβέρνηση και κοινοβούλιο. Πλέον το πρώην “κρατίδιο του Τζαμού και

Κάτω τα χέρια από το Κασμίρ

Κασμίρ” ενσωματώνεται εντελώς στην Ινδία και διοικείται κεντρικά από το Δελχί, ενώ το κοινοβούλιό του θα έχει περιορισμένο ρόλο.

Οι πρώτες κινητοποιήσεις που ξέσπασαν άμεσα αντιμετωπίστηκαν με πραγματικά πυρά και δακρυγόνα ενάντια στα πλήθη. Το Δελχί, γνωρίζοντας ότι πηγαίνει κόντρα στη θέση της συντριπτικής πλειοψηφίας του Κασμίρ, πρώτα επέβαλε στρατιωτικό νόμο, συνέλαβε ακόμη και υπουργούς της κυβέρνησης του Κασμίρ και μετά πέρασε από το κοινοβούλιο την κατάργηση του Άρθρου 370. Αντιμετωπίζει ως πιθανούς τρομοκράτες ακόμη και τους πολιτικούς που βρίσκονταν επικεφαλής της συνεργασίας με το ινδικό κράτος εδώ και δεκαετίες.

Η αυτονομία του Κασμίρ ήταν ένας από τους όρους με τους οποίους στήθηκε το ινδικό κράτος μετά την κατάρρευση της βρετανικής αποικιοκρατίας στα τέλη της δεκαετίας του ‘40. Οι Βρετανοί έπαιξαν το χαρτί του διαίρει και βασίλευε, και προώθησαν τη διάσπαση της ινδικής χερσονήσου σε δύο ξεχωριστά κράτη (Ινδία και Πακιστάν) στη βάση του θρησκευτικού διαχωρισμού. Ο διαχωρισμός έγινε με ποτάμια αίματος,

εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια ξεριζωμένους που αναγκάστηκαν να περάσουν τα σύνορα και να βρεθούν σε άγνωστες περιοχές οι οποίες πλέον ήταν “πατρίδα”. Το Κασμίρ, αν και είχε μουσουλμανική πλειοψηφία βρέθηκε στην ινδική πλευρά, αλλά με τους όρους που διευκρινίστηκαν στο άρθρο 370.

Όμως και η Ινδία και το Πακιστάν αντιμετώπισαν τον κόσμο του Κασμίρ μόνο σαν αντικείμενο εκβιασμών. Καθώς και οι δύο χώρες μετατράπηκαν σε πυρηνικές δυνάμεις, το Κασμίρ συγκέντρωσε πάνω του τις εντάσεις όλων των ανταγωνισμών για την Κεντρική Ασία. Οι παρεμβάσεις και οι εκλογικές νοθείες του ινδικού κράτους οδήγησαν σε εξέγερση το 1989, η οποία εξελίχθηκε σε έναν ανταρτοπόλεμο που κράτησε δεκαετίες. Η Ινδία έβαλε την ταμπέλα του τρομοκράτη σε όλους τους κατοίκους του Κασμίρ και κατηγορούσε το Πακιστάν ως οργανωτή της εξέγερσης. Το Πακιστάν έπαιζε τα δικά του παιχνίδια προσπαθώντας να στρίψει το κίνημα στην κατεύθυνση που εξυπηρετούσε και τους ανταγωνισμούς του με την Ινδία, αλλά και την πολυμέτρη εμ-

πλοκή του στο Αφγανιστάν. Ο ινδικός στρατός εφάρμοσε σε βάρος του Κασμίρ τις πιο βάρβαρες τακτικές από τα εγχειρίδια των ανταρτοπολέμων όλου του πλανήτη, τυφλώνοντας, κουφαίνοντας και τρελαίνοντας μια ολόκληρη γενιά νέων παιδιών και εφήβων. Το Κασμίρ έγινε μια από τις πιο στρατιωτικοποιημένες ζώνες της γης.

Ο Ναρέντρα Μόντι ήρθε στην εξουσία το 2014, επιβεβαιώνοντας μια στροφή του ινδικού πολιτικού συστήματος προς τα δεξιά. Το κυβερνών κόμμα BJP καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό από τον πιο οργανωμένο πυρήνα του, το RSS που έχει χαρακτηριστικά φασιστικής, παραστρατιωτικής οργάνωσης. Ο ίδιος ο Μόντι είναι μέλος του RSS. Η κυρίαρχη ιδεολογία της άκρας δεξιάς μετατράπηκε σε κρατική ιδεολογία. Οι μουσουλμάνοι, σχεδόν 200 εκατομμύρια στην Ινδία, αντιμετωπίζονται ανοιχτά ως εσωτερικός εχθρός, μιας και η Ινδία πλέον είναι “ινδουιστικό κράτος”.

Τον περασμένο Φλεβάρη οι προκλήσεις της κυβέρνησης στο Κασμίρ οδήγησαν σε αμοιβαίους βομβαρδισμούς με το Πακιστάν. Είναι η πρώτη φορά που δύο πυρηνικές δυνά-

μεις αλληλοβομβαρδίζονται. Ο Μόντι χρησιμοποιεί επιχειρήματα τύπου Τραμπ αλλά κυρίως τύπου Ισραήλ για τα σχέδια που έχει για το Κασμίρ. Λέει πως τώρα που επιβλήθηκε η “τάξη”, το ινδικό επιχειρηματικό δαιμόνιο θα λάμψει και στο Κασμίρ, θα φτιαχτούν εργοστάσια και θα ανοίξουν ευκαιρίες. Ήδη τα αστέρια του ινδικού καπιταλισμού βρίσκονται πίσω του για να υποσχεθούν “δουλειές”. Αυτό που πραγματικά απεργάζονται τα επιτελεία της άκρας δεξιάς και του κράτους είναι διωγμούς, μετακινήσεις πληθυσμών και εποικισμούς για να αλλάξει η πληθυσμιακή σύνθεση. Όσο για τα “εργοστάσια” που υποτίθεται θα ανοίξουν, μόνο η σκέψη προκαλεί φόβο, σε μια περιοχή που όπως επισημαίνει η συγγραφέας Αρουντάτι Ρόι είναι “εύθραυστης οικολογίας, χώρα απέραντων παγετώνων, λιμνών σε υψηλό υψόμετρο και πέντε μεγάλων ποταμών”.

Για τους δυτικούς ιμπεριαλιστές και το κεφάλαιο όλα αυτά είναι λεπτομέρειες. Η Ινδία είναι χώρα επενδυτικών ευκαιριών, και με τις πλάτες του Τραμπ μετατρέπεται και σε φρένο απέναντι στην Κίνα. Η υπεράσπιση του λαού του Κασμίρ είναι υπόθεση δική μας, όλων όσων παλεύουμε ενάντια στην ακροδεξιά, την καταπίεση και τον πόλεμο.

Οι κινητοποιήσεις των γυναικών στρίμωξαν τον Εποστάιν

ΗΠΑ Τραμπ, εμπρός στο δρόμο του Εποστάιν

Άργησε αλλά έκανε την καλύτερη κίνηση ο Τζέφρι Εποστάιν, αυτοκτονώντας στο κελί του. Ο Εποστάιν για χρόνια οργάνωνε τη διακίνηση ανήλικων κοριτσιών σε μεγαλοαστούς όλων των ηπείρων. Φίλος του Τραμπ, της βασιλικής οικογένειας της Αγγλίας, δάνειζε στον Μπιλ Κλίντον το προσωπικό του τζετ. Στην απτζέντα του είχε μια ατελείωτη λίστα με τα προσωπικά τηλέφωνα όλων των πλούσιων, των διάσημων και των ισχυρών. Στη διάρκεια της έρευνας μια κοπέλα κατήγγειλε πώς είχε μετατραπεί σε “σεξουαλική σκλάβα” του Εποστάιν από τα 15 της. Στα 17 της την έστειλε με αεροπλάνο στο Λονδίνο για να κάνει σεξ με τον πρίγκιπα Άντριου.

Στα δικαστικά έγγραφα αναφέρεται πως στάλθηκε επίσης σε “πολυάριθμους γνωστούς Αμερικανούς πολιτικούς, ισχυρά στελέχη επιχειρήσεων, ξένους προέδρους, έναν γνωστό πρωθυπουργό και άλλους παγκόσμιους ηγέτες”. Πριν γίνει “σκλάβα” του Εποστάιν, δούλευε στη βίλα του Τραμπ στο Παλμ Μπιτς. Μια μητέρα ενός θύματος του Εποστάιν εξήγησε πως ο Εποστάιν ανίχνευε φτωχά κορίτσια από τα 14 τους, με δυσκολίες στην οικογενειακή τους ζωή, τα οποία μπορούσαν εύκολα να μπουν στο κύκλωμα και δύσκολα να βγουν.

Όλα αυτά κάθε άλλο παρά άγνωστα ήταν μεταξύ των διάσημων φίλων του Εποστάιν. Ήταν απλώς ένα κομμάτι της ιδιόρρυθμης αλλά γοητευτικής δράσης του “χρηματιστή” φίλου τους. Όπως και ότι είχε ερχόταν σε επαφή με επιστήμονες για να καταψύξει το πέος του και να οργανώσει μια τράπεζα του DNA του, ψάχνοντας δεκάδες όμορφες και επιτυχημένες γυναίκες που θα δέχονταν να μείνουν

έγγυες με το σπέρμα του κατά εικοσάδες. Οι τύποι σαν τον Εποστάιν δεν είναι μόνο σάπιοι μέχρι το μεδούλι, αλλά πιστεύουν ότι είναι και ανώτεροι, και η ανθρωπότητα δεν πρέπει να στερηθεί το DNA της ομορφιάς τους, της εξυπνάδας και του πέους τους.

Όλα αυτά είναι αρκετά σοκαριστικά αλλά ούτε πρωτότυπα είναι, ούτε καινούργια. Ο άγιος σεξισμός και η εκμετάλλευση είναι η καθημερινότητα της τάξης των καπιταλιστών.

Αυτό που έχει αλλάξει είναι ότι υπάρχει πλέον ένα κίνημα, και μέσα στις ΗΠΑ, που δεν τους αφήνει στην ησυχία που είχαν συνηθίσει. Πριν από μια δεκαετία ο Εποστάιν είχε ξανασυλληφθεί. Κατηγορήθηκε απλώς ως “προαγωγός” παρότι υπήρχαν ήδη καταγγελίες για πολλούς βιασμούς και εκμετάλλευση ανήλικων κοριτσιών. Αφέθηκε όμως ελεύθερος μέσα σε λιγότερο από ένα χρόνο, αφού ήρθε σε συμφωνία με εισαγγελείς της Φλόριντας, ένας από τους οποίους τώρα είναι υπουργός του Τραμπ. Τα θύματα που είχαν βρει το θάρρος να καταγγείλουν είδαν με σοκ τον Εποστάιν να επιστρέφει στα σαλόνια των ισχυρών και στα γραφεία των υπουργών. Είχε και τη στήριξη ακόμη και της “επισημονικής ελίτ” έχοντας δωρίσει 7,5 εκατομμύρια δολάρια στο Πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ.

Σήμερα βρισκόμαστε μετά το #MeToo, την ώρα που τέσσερις βουλευτίνες γίνονται το σύμβολο της αντίστασης απέναντι στον Τραμπ, το ρατσισμό και το σιωνισμό. Είμαστε μετά τις μαζικές διαδηλώσεις εκατοντάδων χιλιάδων γυναικών κατά του Τραμπ. Υπάρχει ένα κίνημα που μπορεί να κάνει όλους τους Εποστάιν αυτού του κόσμου να κόψουν και το πέος τους και το λαϊκό τους.

ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ Νοκ άουτ Μάκρι-ΔΝΤ

Σε σοκ για τις “αγορές”, για το ΔΝΤ, και πρώτα και κύρια για την αργεντινική κυβέρνηση εξελίχθηκαν οι προκριματικές εκλογές της περασμένης βδομάδας. Ο Μαουρίσιο Μάκρι, ο πρόεδρος της Αργεντινής, η μέχρι πρότινος μεγάλη ελπίδα των νεοφιλελεύθερων στη Λατινική Αμερική, είναι ήδη παρελθόν. Έχασε με περισσότερες από 15 μονάδες διαφορά από τον Αλμπέρτο Φερνάντες, που κατεβαίνει υποψήφιος με αντιπρόεδρο την πρώην πρόεδρο Κριστίνα Φερνάντες-Κίρτσονερ. Το χρηματιστήριο πήρε την κατηφόρα. Έπεσε 37% σε μια μέρα. Με εξαίρεση το ξέσπασμα πολέμου, είναι η μεγαλύτερη πτώση οποιουδήποτε χρηματιστηρίου τα τελευταία 70 χρόνια. Το πέσο άρχισε να ξεπουλιέται και έχασε 40% της αξίας του μέσα σε τρεις μέρες, φτάνοντας τα 62 έναντι του δολαρίου. Πέρσι τέτοιες μέρες ήταν κάτω από τα 30.

Πρόκειται για μια απίστευτη ήττα. Οι προβλέψεις που έκαναν λόγο για μάχη στήθος με στήθος στις επερχόμενες εκλογές της 27 Οκτώβρη έπεσαν εντελώς έξω. Το παράλογο σύστημα της Αργεντινής, όπου διεξάγονται σχετικά ανούσιες προκριματικές δυο μήνες πριν από τις πραγματικές εκλογές τούς γύρισε μπουόμερανγκ. Ο κόσμος πήγε μαζί στις κάλπες και έδωσε 47% στο δίδυμο Φερνάντες-Φερνάντες, βγάζοντας νοκ άουτ τον Μάκρι. Ήδη παραιτήθηκε ο υπουργός του των Οικονομικών.

Ακόμη κι οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς αναγκάστηκαν να θυμηθούν και να ειρωνευτούν το ανακοινωθέν του ΔΝΤ μόλις στις αρχές Ιούλη που περηφανευόταν για το πόσο καλά τα πάει η κυβέρνηση στην εφαρμογή του προγράμματος. “Μάλλον οι ψηφοφόροι έχουν διαφορετική άποψη”, σχολιάζουν. Καθώς η Κριστίν Λαγκάρντ αφήνει το ΔΝΤ για να μεταπηδήσει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, η “επιτυχία” του προγράμματος της Αργεντινής διαφημίστηκε σαν η μεγάλη της κληρονομιά. Τα 57 δισεκατομμύρια δολάρια που δόθηκαν το καλοκαίρι του 2018 για να ηρεμήσουν τους τραπεζίτες και να σταθεροποιήσουν το πέσο ήταν η μεγαλύτερη “βοήθεια” στην ιστορία του ΔΝΤ. Από σταθεροποίηση, τίποτα. Και πολιτικά, αντί για νέο φιλελεύθερο παράδειγμα, βλέπουν με φόβο την επιστροφή του “λαϊκισμού” στο πρόσωπο της Κριστίνα Φερνάντες.

Ο αντίλαλος της ήττας του Μάκρι απλώνεται σε όλη τη Λατινική Αμερική. Υποτίθεται ότι η περιοχή βρίσκεται σε μια γενικευμένη στροφή δεξιά και στην αντιστροφή του λεγόμενου “ροζ κύματος” της περασμένης δεκαετίας. Αλλά η

Αργεντινή δίνει ανάποδο σήμα. Ο ακροδεξιός Μπολσονάρο της Βραζιλίας ήταν ο πρώτος που σήμανε την καμπάνα του φόβου. “Αν επιστρέψει η Αριστερά στην Αργεντινή θα έχουμε καινούργια Ροράιμα”, είπε, αναφερόμενος στην περιοχή της Βραζιλίας όπου φτάνει ο κόσμος που εγκαταλείπει τη Βενεζουέλα.

Αντί για μηδενική φτώχεια που υποσχόταν ο Μάκρι, η φτώχεια έφτασε το 40%. Η ανεργία ξανάπιασε διψήφια νούμερα. Τα αφεντικά και το ΔΝΤ πίστευαν ότι ο Μάκρι θα εξαργύρωνε στις κάλπες την σχετική “ηρεμία” που απολάμβανε το χρηματιστήριο και το πέσο μετά τις τεράστιες περσινές αναταράξεις. Όμως ο κόσμος πήγε στην κάλπη με διαφορετικά κριτήρια.

Η ήττα του Μάκρι είναι προϊόν και της αποτυχίας του προγράμματος αλλά και της μαζικής αντίστασης. Ο Μάκρι δεν νίκησε μετωπικά στη σύγκρουση με την εργατική τάξη. Πέρασε τα μέτρα της διάσωσης με ευθύνη της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας που έκανε μόνο δυο συμβολικές γενικές απεργίες, χωρίς διαδήλωση. Όμως σε όλους τους εργατικούς χώρους η συγκεκριμένη εφαρμογή των μέτρων, αλλά και η μάχη ενάντια στις απολύσεις δόθηκε με μεγάλη ένταση, με καταλήψεις και με απεργίες. Στο μεταξύ δόθηκε η μεγάλη μάχη για το δικαίωμα στην έκτρωση που κατέκτησε τους δρόμους και έφτασε να κερδίσει και στο κοινοβούλιο. Η αναίρεση της νίκης από τη Γερουσία αυτό που κατάφερε ήταν να αυξήσει την οργή. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά συνέχισε να παίρνει πρωτοβουλίες στη διάρκεια της κυβέρνησης Μάκρι, παρά την αδράνεια της γραφειοκρατίας και την αυξημένη πίεση από τους περονιστές στην αντιπολίτευση. Τα δύο ψηφοδέλτια της επαναστατικής αριστεράς (FIT και Nuevo Mas) συγκέντρωσαν 3,5% και σχεδόν 900 χιλιάδες ψήφους.

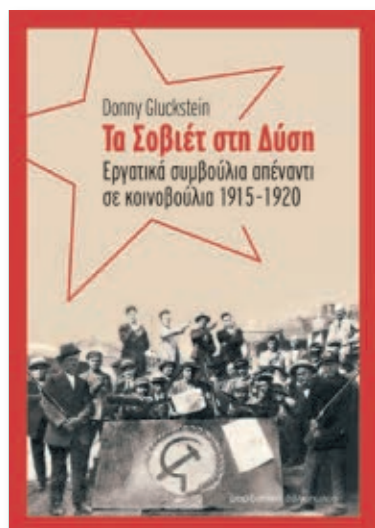
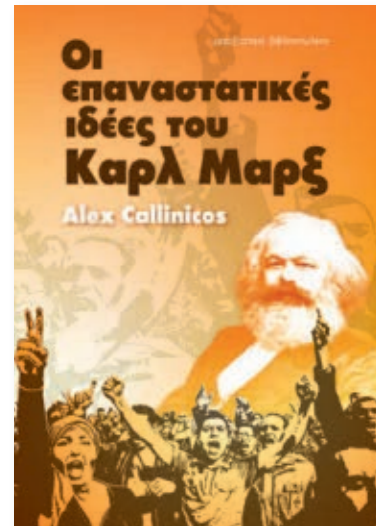
Ο Φερνάντες τώρα λέει πως η υποτίμηση του πέσο είναι καλοδεχούμενη και θα... βοηθήσει την οικονομία. Αντί για “προσαρμογή” της οικονομίας μέσω ονομαστικής μείωσης των μισθών και λιτότητας, το μπλοκ αντι-Μάκρι υιοθετεί την κλασική υποτίμηση όπου οι μισθοί παραμένουν “σταθεροί” αλλά δεν μπορείς να αγοράσεις τίποτα. Όσο κι αν το δίδυμο Φερνάντες-Φερνάντες πασχίζει να πείσει ότι θα διαπραγματευτεί για να περισώσει το πρόγραμμα του ΔΝΤ, οι “αγορές” είπαν την άποψή τους: το 47% ήταν μια μαζική ψήφος αντι-Μάκρι και αντι-ΔΝΤ, και δεν βρίσκεται στο τσεπάκι των περονιστών. Δεν πείθονται εξάλλου ότι ο Φερνάντες στην εξουσία θα μπορέσει να φτιάξει κυβέρνηση βάζοντας στην άκρη και τους αριστερούς περονιστές και τα συνδικάτα.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά προβάλλει ένα πρόγραμμα και για τους αγώνες αλλά και ενάντια στην κρίση: έξω το ΔΝΤ, διαγραφή του χρέους, αυξήσεις στους μισθούς, κρατικοποίηση των τραπεζών και των επιχειρήσεων που κλείνουν, απαγόρευση των απολύσεων. Οι δυνάμεις της αντίστασης έχουν ευκαιρία για αντεπίθεση.

Τραμπ και Εποστάιν μαζί το 2000

Μπαίνουμε στις μάχες οπλισμένοι με **επαναστατικές** ιδέες

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικό βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΡΕΞ) τηλ. 2105247584
www.marxistiko.gr